

SÚDNA RADA SLOVENSKEJ REPUBLIKY

152/2021

UZNESENIE
SÚDNEJ RADY SLOVENSKEJ REPUBLIKY

zo 6. júla 2021

k pripomienkam k návrhu zákona o disciplinárnom poriadku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (disciplinárny poriadok) (LP/2021/327),

Súdna rada Slovenskej republiky

po prerokovaní pripomienok k návrhu zákona o disciplinárnom poriadku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (disciplinárny poriadok)

A. s c h v a ľ u j e

pripomienky, ktoré tvoria prílohu tohto uznesenia;

B. u k l a d á

predsedovi Súdnej rady Slovenskej republiky predložiť schválené pripomienky Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky na ďalší postup.

Overovateľ: Erika Zajacová

M i l o š K o l e k
p o d p r e d s e d a
Súdnej rady Slovenskej republiky

Pripomienky k návrhu zákona o disciplinárnom poriadku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (disciplinárny poriadok)
(LP/2021/327)

1. Všeobecná pripomienka

Návrh zákona je v priamom rozpore s právom Európskej únie s poukazom na doložku zlučiteľnosti návrhu právneho predpisu s právom Európskej únie, v ktorej predkladateľ uvádza, že „problematika návrhu právneho predpisu nie je upravená v práve EÚ. Vzhľadom na vnútroštátny charakter navrhovaného právneho predpisu je bezpredmetné sa vyjadrovať k bodom 4., 5. a 6. doložky zlučiteľnosti.“ Uvedené je v priamom rozpore s právom Európskej únie a judikatúrou Súdneho dvora Európskej únie. Návrh právneho predpisu porušuje záväzky Slovenskej republiky ako členského štátu Európskej únie. Je tým porušená Zmluva o Európskej únii, Zmluva o fungovaní Európskej únie a Charta základných práv Európskej únie (Charta).

Odôvodnenie:

Článok 2 Zmluvy o Európskej únii znie: „Únia je založená na hodnotách úcty k ľudskej dôstojnosti, slobody, demokracie, rovnosti, právneho štátu a rešpektovania ľudských práv vrátane práv osôb patriacich k menšinám. Tieto hodnoty sú spoločné členským štátom v spoločnosti, v ktorej prevláda pluralizmus, nediskriminácia, tolerancia, spravodlivosť, solidarita a rovnosť medzi ženami a mužmi.“ Podľa článku 4 ods. 3 Zmluvy o Európskej únii, „Podľa zásady lojálnej spolupráce sa Únia a členské štáty vzájomne rešpektujú a vzájomne si pomáhajú pri vykonávaní úloh, ktoré vyplývajú zo zmlúv. Členské štáty prijímú všetky opatrenia všeobecnej alebo osobitnej povahy, aby zabezpečili plnenie záväzkov vyplývajúcich zo zmlúv alebo z aktov inštitúcií Únie. Členské štáty pomáhajú Únii pri plnení jej úloh a neprijímú žiadne opatrenie, ktoré by mohlo ohroziť dosiahnutie cieľov Únie.“ Článok 19 ods. 1 Zmluvy o Európskej únii stanovuje, že „Súdny dvor Európskej únie sa skladá zo Súdneho dvora, Všeobecného súdu a osobitných súdov. Zabezpečuje dodržiavanie práva pri výklade a uplatňovaní zmlúv. Členské štáty ustanovia v oblastiach, na ktoré sa vzťahuje právo Únie, prostriedky nápravy potrebné na zabezpečenie účinnej právnej ochrany.“

Hlava VI Charty s názvom „Spravodlivosť“ zahŕňa najmä článok 47 s názvom „Právo na účinný prostriedok nápravy a na spravodlivý proces“, podľa ktorého „Každý, koho práva a slobody zaručené právom Únie sú porušené, má za podmienok ustanovených v tomto článku právo na účinný prostriedok nápravy pred súdom. Každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom. ...“ Podľa článku 51 Charty, nazvaného „Rozsah pôsobnosti“: „1. Ustanovenia tejto Charty sú pri dodržaní zásady subsidiarity určené pre inštitúcie, orgány, úrady a agentúry Únie, a tiež pre členské štáty výlučne vtedy, ak vykonávajú právo Únie. V dôsledku toho rešpektujú práva, dodržiavajú zásady a podporujú ich uplatňovanie v súlade so svojimi príslušnými právomocami a pri zachovaní obmedzení právomocí Únie, ktoré boli na ňu prenesené zmluvami. 2. Táto charta nerozširuje rozsah pôsobnosti práva Únie nad rámec právomocí Únie, ani nezakladá žiadnu novú právomoc ani úlohu pre Úniu, ani nemení právomoci a úlohy vymedzené v zmluvách.“ Článok 52 ods. 3 Charty uvádza: „V rozsahu, v akom táto charta obsahuje práva, ktoré zodpovedajú právam zaručeným v Európskom dohovore o ochrane ľudských práv a základných slobôd [podpísanom v Ríme 4. novembra

1950], zmysel a rozsah týchto práv je rovnaký ako zmysel a rozsah práv ustanovených v uvedenom dohovore. Toto ustanovenie nebráni tomu, aby právo Únie priznávalo širší rozsah ochrany týchto práv.“ Vysvetlivky k Charte základných práv (Ú. v. EÚ C 303, 2007, s. 17) v súvislosti s článkom 47 druhým odsekom Charty spresňujú, že toto ustanovenie zodpovedá článku 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd podpísaného v Ríme 4. novembra 1950 (ďalej len „EDLP“).

Judikatura Súdneho dvora Európskej únie.

- 1) Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 2. marca 2021, vo veci C-824/18, A.B. a i. proti Krajowa Rada Sądownictwa, ECLI:EU:C:2021:153:

Ako vyplýva z ustálenej judikatury, zásada účinnej súdnej ochrany práv jednotlivcov vyplývajúcej z práva Únie, na ktoré sa odvoláva článok 19 ods. 1 druhý pododsek ZEÚ, predstavuje všeobecnú zásadu práva Únie, ktorá vychádza z ústavných tradícií spoločných členským štátom, bola zakotvená v článkoch 6 a 13 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, podpísaného v Ríme 4. novembra 1950, a v súčasnosti je potvrdená v článku 47 Charty [rozsudok z 5. novembra 2019, Komisia/Pol'sko (Nezávislosť všeobecných súdov), C-192/18, EU:C:2019:924, bod 100 a citovaná judikatura]. – bod 110 rozsudku. Pokiaľ ide o vecnú pôsobnosť článku 19 ods. 1 druhého pododseku ZEÚ, treba pripomenúť, že toto ustanovenie sa týka „oblastí, na ktoré sa vzťahuje právo Únie“, bez ohľadu na okolnosti, za akých členské štáty uplatňujú toto právo v zmysle článku 51 ods. 1 Charty [rozsudok z 5. novembra 2019, Komisia/Pol'sko (Nezávislosť všeobecných súdov), C-192/18, EU:C:2019:924, bod 101 a citovaná judikatura]. – bod 111 rozsudku. Podľa ustálenej judikatury záruky nezávislosti a nestrannosti vyžadované podľa práva Únie stanovujú ako požiadavku existenciu pravidiel, najmä pokiaľ ide o zloženie orgánu, menovanie, funkčné obdobia, ako aj dôvody zdržania sa hlasovania, vylúčenia pre zaujatosť a odvolania jeho členov, ktoré umožňujú odstrániť akékoľvek oprávnené pochybnosti účastníkov konania, pokiaľ ide o neovplyvniteľnosť uvedeného orgánu z vonkajšieho hľadiska a jeho neutralitu vo vzťahu k protichodným záujmom. – bod 117 rozsudku. V súlade so zásadou deľby moci, ktorou sa vyznačuje fungovanie právneho štátu, musí byť zaručená najmä nezávislosť súdov vo vzťahu k zákonodarnej a výkonnej moci. – bod 118 rozsudku. V tejto súvislosti je dôležité, aby sudcovia boli chránení pred vonkajšími zásahmi alebo tlakmi, ktoré by mohli ohroziť ich nezávislosť. Pravidlá uvedené v bode 117 tohto rozsudku musia predovšetkým umožniť vylúčiť nielen akýkoľvek priamy vplyv vo forme pokynov, ale aj formy vplyvu, ktoré sú viac nepriame a ktoré by mohli ovplyvniť rozhodnutia dotknutých sudcov. – bod 119 rozsudku. Súdny dvor rovnako uviedol, že zostáva nevyhnutné zabezpečiť, aby hmotnoprávne podmienky a procesné pravidlá, ktorými sa riadi prijímanie rozhodnutí o vymenovaní, boli také, že u osôb podliehajúcich súdnej právomoci nemôžu po vymenovaní dotknutých osôb vyvolať oprávnené pochybnosti, pokiaľ ide o neovplyvniteľnosť dotknutých sudcov vonkajšími činiteľmi a ich neutralitu vo vzťahu k jednotlivým záujmom, o ktorých rozhodujú, a že na tento účel je dôležité najmä to, aby boli uvedené podmienky a postupy navrhnuté tak, aby spĺňali požiadavky uvedené v bode 119 tohto rozsudku. – bod 123 rozsudku. Článok 19 ods. 1 druhý pododsek ZEÚ totiž ukladá všetkým členským štátom povinnosť stanoviť v oblastiach, na ktoré sa vzťahuje právo Únie, prostriedky nápravy potrebné na zabezpečenie účinnej súdnej ochrany najmä v zmysle článku 47 Charty (rozsudok A. K. a i., bod 168, ako aj citovaná judikatura), takže toto posledné uvedené ustanovenie sa musí náležite zohľadniť na účely výkladu článku 19 ods. 1 druhého pododseku ZEÚ (uznesenie zo 6. októbra 2020, Prokuratura Rejonowa w Słubicach, C-623/18, neuverejnené, EU:C:2020:800, bod 28) – bod 143 rozsudku. Ako však už bolo pripomenuté v bode 115 tohto rozsudku, článok 47 druhý odsek Charty medzi požiadavkami spojenými so základným právom na účinný prostriedok nápravy výslovne zmieňuje prístup k „nezávislému“ súdu. –

bod 144 rozsudku. Súdny dvor tým, že v tejto súvislosti rozhodol, že článok 47 Charty je sám osebe postačujúci a nemusí byť spresnený ustanoveniami práva Únie alebo vnútroštátnym právom na to, aby bolo jednotlivcom priznané samostatne uplatniteľné právo (rozsudky zo 17. apríla 2018, Egenberger, C-414/16, EU:C:2018:257, bod 78, a z 29. júla 2019, Torubarov, C-556/17, EU:C:2019:626, bod 56), osobitne v rozsahu, v akom toto ustanovenie vyžaduje, aby orgán, ktorý má rozhodovať o prostriedku nápravy založenom na práve Únie, spĺňal požiadavku nezávislosti uloženú týmto ustanovením (pozri v tomto zmysle rozsudok A. K. a i., bod 166), najmä uznal, že táto požiadavka je jasná, presná a bezpodmienečná, takže tento článok môže vyvolávať priamy účinok – bod 145 Charty. Článok 19 ods. 1 druhý pododsek ZEÚ teda ukladá členským štátom jasnú a presnú povinnosť dosiahnuť výsledok, ktorá nie je spojená so žiadnou podmienkou, pokiaľ ide o nezávislosť charakteristickú pre súdy, ktoré majú vykladať a uplatňovať právo Únie – bod 146 rozsudku. Na druhej strane treba v každom prípade zdôrazniť, že účinky spojené so zásadou prednosti práva Únie sú záväzné pre všetky orgány členského štátu najmä bez toho, aby tomu mohli brániť vnútroštátne ustanovenia týkajúce sa rozdelenia súdnych právomocí, vrátane tých ústavných. V súlade s ustálenou judikatúrou totiž nemožno pripustiť, aby pravidlá vnútroštátneho práva, hoci aj ústavnej povahy, ohrozovali jednotu a účinnosť práva Únie (rozsudky z 15. januára 2013, Križan a i., C-416/10, EU:C:2013:8, bod 70 a citovaná judikatúra, ako aj zo 4. decembra 2018, Minister for Justice and Equality a Commissioner of An Garda Síochána, C-378/17, EU:C:2018:979, bod 49 a citovaná judikatúra) – bod 148 rozsudku.

- 2) Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 19. novembra 2019, v spojených veciach C-585/18, C-624/18 a C-625/18, AK. proti Krajowa Rada Sądownictwa, a CP, DO proti Sąd Najwyższy, ECLI:EU:C:2019:982, ECLI:EU:C:2021:153:

Hoci organizácia súdnictva v členských štátoch patrí do právomoci týchto štátov, stále platí, že pri výkone tejto právomoci sú členské štáty povinné dodržiavať povinnosti, ktoré im vyplývajú z práva Únie [rozsudok z 24. júna 2019, Komisia/Poľsko (Nezávislosť Najvyššieho súdu), C-619/18, EU:C:2019:531, bod 52 a citovaná judikatúra].- bod 75 rozsudku. V súlade s ustálenou judikatúrou v prípade neexistencie právnej úpravy Únie v danej oblasti platí, že hoci je vecou vnútroštátneho právneho poriadku každého členského štátu, aby určil príslušné súdy a upravil procesné podmienky žalôb určených na zabezpečenie ochrany individuálnych práv vyplývajúcich z právneho poriadku Únie, členské štáty sú pritom v každom prípade zodpovedné za zabezpečenie dodržania práva na účinnú súdnu ochranu uvedených práv, ako je zakotvené v článku 47 Charty (pozri v tomto zmysle rozsudky z 22. októbra 1998, IN CO. GE.'90 a i., C-10/97 až C-22/97, EU:C:1998:498, bod 14 a citovanú judikatúru; z 15. apríla 2008, Impact, C-268/06, EU:C:2008:223, body 44 a 45, ako aj z 19. marca 2015, E.ON Földgáz Trade, C-510/13, EU:C:2015:189, body 49 a 50, ako aj citovanú judikatúru). – bod 115 rozsudku. Okrem iného treba pripomenúť, že článok 52 ods. 3 Charty spresňuje, že v rozsahu, v akom táto Charta obsahuje práva, ktoré zodpovedajú právam zaručeným v EDLP, zmysel a rozsah týchto práv je rovnaký ako zmysel a rozsah práv ustanovených v tomto dohovore. – bod 116 rozsudku. Ako vyplýva z vysvetliviek k článku 47 Charty, ktoré sa podľa článku 6 ods. 1 tretieho pododseku ZEÚ a článku 52 ods. 7 Charty musia zohľadniť pri jej výklade, prvý a druhý odsek tohto článku 47 zodpovedá článku 6 ods. 1 a článku 13 EDLP (rozsudok z 30. júna 2016, Toma a Biroul Executorului Judecătoresc Horațiu-Vasile Cruduleci, C-205/15, EU:C:2016:499, bod 40 a citovaná judikatúra). – bod 117 rozsudku. Súdny dvor preto musí dbať na to, aby výklad článku 47 druhého odseku Charty, ktorý poskytuje, zabezpečil takú úroveň ochrany, ktorá neporušuje úroveň zaručenú článkom 6 EDLP, tak ako ho vykladá Európsky súd pre ľudské práva (rozsudok z 29. júla 2019, Gambino a Hyka, C-38/18, EU:C:2019:628, bod 39). – bod 118 rozsudku. Pokiaľ ide o obsah tohto článku 47 druhého odseku, zo samotného znenia tohto ustanovenia vyplýva, že základné

právo na účinný prostriedok nápravy, ktoré zakotvuje, zahŕňa najmä právo každého na to, aby jeho vec bola spravodlivo prejednaná nezávislým a nestranným súdom. – bod 119 rozsudku. Táto požiadavka nezávislosti súdov, ktorá je neoddeliteľne spojená s poslaním súdnictva, vychádza z podstaty práva na účinnú súdnu ochranu a základného práva na spravodlivý proces, ktorá má zásadný význam ako záruka ochrany všetkých práv, ktoré osobám podliehajúcim súdnej právomoci vyplývajú z práva Únie, a záruka zachovania spoločných hodnôt členských štátov uvedených v článku 2 ZEÚ, najmä hodnoty právneho štátu [rozsudok z 24. júna 2019, Komisia/Poľsko (Nezávislosť Najvyššieho súdu), C-619/18, EU:C:2019:531, bod 58 a citovaná judikatúra]. – bod 120 rozsudku. Podľa ustálenej judikatúry má uvedená požiadavka nezávislosti dve hľadiská. Prvé, vonkajšie, hľadisko vyžaduje, aby dotknutý orgán vykonával svoje úlohy úplne samostatne, nikomu hierarchicky nepodliehal alebo nebol podriadený a od nikoho neprijímal príkazy alebo inštrukcie, bez ohľadu na ich pôvod, čím je chránený pred vonkajšími zásahmi alebo tlakmi, ktoré by mohli ohroziť nezávislosť rozhodovania jeho členov a ovplyvniť ich rozhodnutia [rozsudky z 25. júla 2018, Minister for Justice and Equality (Nedostatky súdneho systému), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, bod 63 a citovaná judikatúra, ako aj z 24. júna 2019, Komisia/Poľsko (Nezávislosť Najvyššieho súdu), C-619/18, EU:C:2019:531, bod 72]. – bod 121 rozsudku. Druhé, vnútorné, hľadisko súvisí s pojmom nestrannosť a týka sa rovnakého odstupu od účastníkov konania a ich príslušných záujmov vo vzťahu k predmetu sporu. Toto hľadisko vyžaduje rešpektovanie objektívnosti a neexistenciu akéhokoľvek záujmu na vyriešení sporu mimo striktného uplatnenia právneho predpisu [rozsudky z 25. júla 2018, Minister for Justice and Equality (Nedostatky súdneho systému), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, bod 65 a citovaná judikatúra, ako aj z 24. júna 2019, Komisia/Poľsko (Nezávislosť Najvyššieho súdu), C-619/18, EU:C:2019:531, bod 73]. – bod 122 rozsudku. Tieto záruky nezávislosti a nestrannosti stanovujú ako požiadavku existenciu pravidiel, najmä pokiaľ ide o zloženie orgánu, menovanie, funkčné obdobia, ako aj dôvody zdržania sa hlasovania, vylúčenia pre zaujatosť a odvolania jeho členov, ktoré umožňujú odstrániť akékoľvek oprávnené pochybnosti u osôb podliehajúcich súdnej právomoci, pokiaľ ide o neovplyvniteľnosť uvedeného orgánu vonkajšími činiteľmi a jeho neutralitu vo vzťahu k protichodným záujmom [rozsudky z 25. júla 2018, Minister for Justice and Equality (Nedostatky súdneho systému), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, bod 66 a citovaná judikatúra, ako aj z 24. júna 2019, Komisia/Poľsko (Nezávislosť Najvyššieho súdu), C-619/18, EU:C:2019:531, bod 74]. – bod 123 rozsudku. Navyše v súlade so zásadou deľby moci, ktorou sa vyznačuje fungovanie právneho štátu, musí byť zaručená nezávislosť súdov vo vzťahu k zákonodarnej a výkonnej moci (pozri v tomto zmysle rozsudok z 10. novembra 2016, Poltorak, C-452/16 PPU, EU:C:2016:858, bod 35). – bod 124 rozsudku. V tejto súvislosti je dôležité, aby sudcovia boli chránení pred vonkajšími zásahmi alebo tlakmi, ktoré by mohli ohroziť ich nezávislosť. Pravidlá uvedené v bode 123 tohto rozsudku musia predovšetkým umožniť vylúčiť nielen akýkoľvek priamy vplyv vo forme pokynov, ale aj formy vplyvu, ktoré sú viac nepriame a ktoré by mohli ovplyvniť rozhodnutia dotknutých sudcov [pozri v tomto zmysle rozsudok z 24. júna 2019, Komisia/Poľsko (Nezávislosť Najvyššieho súdu), C-619/18, EU:C:2019:531, bod 112 a citovanú judikatúru]. – bod 125 rozsudku. Tento výklad článku 47 Charty je potvrdený judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva týkajúcou sa článku 6 ods. 1 EDLP, podľa ktorej toto ustanovenie vyžaduje, aby boli súdy nezávislé tak od účastníkov, ako aj od výkonnej moci a normotvorcu (rozsudok ESLP, 18. mája 1999, Ninn-Hansen v. Dánsko, CE:ECHR:1999:0518DEC002897295, bod 19 a citovaná judikatúra). – bod 126 rozsudku. Podľa ustálenej judikatúry toho istého súdu treba na zistenie toho, či je súd „nezávislý“ v zmysle uvedeného článku 6 ods. 1, vziať do úvahy najmä spôsob vymenovania a trvanie mandátu jeho členov, existenciu ochrany pred vonkajšími tlakmi a to, či sa dotknutý orgán javí ako nezávislý (rozsudok ESLP, 6. novembra 2018, Ramos Nunes de Carvalho e Sá

v. Portugalsko, CE:ECHR:2018:1106JUD005539113, bod 144 a citovaná judikatúra), pričom v tejto poslednej uvedenej súvislosti platí, že ide o samotnú dôveru, ktorú musí v demokratickej spoločnosti každý súd vzbudzovať u osôb podliehajúcich súdnej právomoci (pozri v tomto zmysle rozsudok ESLP, 21. júna 2011, Fruni v. Slovensko, CE:ECHR:2011:0621JUD000801407, bod 141). – bod 127 rozsudku. Pokiaľ ide o podmienku „nestrannosti“ v zmysle toho istého článku 6 ods. 1, môže sa v zmysle rovnako ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva posudzovať rôznymi spôsobmi, a to podľa subjektívneho prístupu, pričom sa zohľadní osobné presvedčenie a správanie súdu, teda skúmaním, či tento súd preukázal predsudok alebo zaujatosť v prejednávanej veci, ako aj podľa objektívneho prístupu, ktorý spočíva v určení, či súd, najmä prostredníctvom svojho zloženia, poskytuje dostatočné záruky na vylúčenie akýchkoľvek oprávnených pochybností o svojej nestrannosti. Pokiaľ ide o objektívne posúdenie, spočíva v posúdení otázky, či nezávisle od osobného správania sudcu niektoré overiteľné skutočnosti oprávňujú vysloviť pochybnosti o jeho nestrannosti. V danej oblasti môžu byť dôležité aj dojmy. Znovu ide o dôveru, ktorú súdy v demokratickej spoločnosti musia vzbudzovať u osôb podliehajúcich súdnej právomoci, počínajúc účastníkmi konania (pozri najmä rozsudok ESLP, 6. mája 2003, Kleyn a i. v. Holandsko, CE:ECHR:2003:0506JUD003934398, bod 191 a citovanú judikatúru, ako aj 6. novembra 2018, Ramos Nunes de Carvalho e Sá v. Portugalsko, CE:ECHR:2018:1106JUD005539113, body 145, 147 a 149, ako aj citovanú judikatúru). – bod 128 rozsudku. Zostáva však nevyhnutné zabezpečiť, aby hmotnoprávne podmienky a procesné pravidlá, ktorými sa riadi prijímanie rozhodnutí o vymenovaní, boli také, že u osôb podliehajúcich súdnej právomoci nemôžu po vymenovaní dotknutých osôb vyvolať oprávnené pochybnosti, pokiaľ ide o neovplyvniteľnosť dotknutých sudcov vonkajšími činiteľmi a ich neutralitu vo vzťahu k jednotlivým záujmom, o ktorých rozhodujú [pozri analogicky rozsudok z 24. júna 2019, Komisia/Poľsko (Nezávislosť Najvyššieho súdu), C-619/18, EU:C:2019:531, bod 111]. – bod 134 rozsudku. Vnútroštátny súd teda bude musieť posúdiť, či vzhľadom na prípadné špecifické dôvody alebo ciele, ktoré boli pred ním uvedené s cieľom pokúsiť sa odôvodniť niektoré z dotknutých opatrení, môže kombinácia skutočností uvedených v bodoch 143 až 151 tohto rozsudku a akékoľvek iné riadne preukázané relevantné okolnosti, o ktorých by sa dozvedel, môže vyvolávať legitímne pochybnosti vo vnímaní osôb podliehajúcich súdnej právomoci, pokiaľ ide o neovplyvniteľnosť disciplinárneho senátu vonkajšími činiteľmi a predovšetkým priamymi alebo nepriamymi vplyvmi zákonodarnej a výkonnej moci, a pokiaľ ide o jeho neutralitu vo vzťahu k protichodným záujmom, a môže tak viesť k chýbajúcemu dojmu nezávislosti alebo nestrannosti uvedeného orgánu, ktorá by mohla narušiť dôveru, ktorú musí súdnictvo v demokratickej spoločnosti vzbudzovať u uvedených osôb podliehajúcich súdnej právomoci. – bod 153 rozsudku. Zásada prednosti práva Únie zakotvuje prednostné postavenie práva Únie pred právom členských štátov (rozsudok z 24. júna 2019, Popławski, C-573/17, EU:C:2019:530, bod 53 a citovaná judikatúra). – bod 157 rozsudku. Táto zásada preto ukladá všetkým orgánom členských štátov povinnosť zaručiť plný účinok jednotlivých noriem Únie, pričom právo členských štátov nemôže mať vplyv na účinok priznaný týmto rôznym normám na území uvedených štátov (rozsudok z 24. júna 2019, Popławski, C-573/17, EU:C:2019:530, bod 54 a citovaná judikatúra). – bod 158 rozsudku. V tejto súvislosti je potrebné predovšetkým pripomenúť, že zásada konformného výkladu vnútroštátneho práva, podľa ktorej je vnútroštátny súd povinný v čo najväčšej možnej miere vykladať vnútroštátne právo v súlade s požiadavkami práva Únie, je obsiahnutá v systéme Zmlúv, keďže vnútroštátnemu súdu umožňuje v rámci jeho právomocí zaistiť plnú účinnosť práva Únie pri rozhodovaní o sporoch, ktoré mu boli predložené (rozsudok z 24. júna 2019, Popławski, C-573/17, EU:C:2019:530, bod 55 a citovaná judikatúra). – bod 159 rozsudku.

- 3) Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 24. júna 2019 vo veci C-619/18, Európska komisia proti Poľskej republike, ECLI:EU:C:2019:531:

Tieto záruky nezávislosti a nestrannosti stanovujú ako požiadavku existenciu pravidiel, najmä pokiaľ ide o zloženie orgánu, menovanie, funkčné obdobia, ako aj dôvody zdržania sa hlasovania, vylúčenia pre predpojatosť a odvolania jeho členov, ktoré umožňujú odstrániť akékoľvek oprávnené pochybnosti účastníkov konania, pokiaľ ide o neovplyvniteľnosť uvedeného orgánu z vonkajšieho hľadiska a jeho neutralitu vo vzťahu k protichodným záujmom [rozsudky z 19. septembra 2006, Wilson, C-506/04, EU:C:2006:587, bod 53 a citovaná judikatúra, ako aj z 25. júla 2018, Minister for Justice and Equality (Nedostatky súdneho systému), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, bod 66 a citovaná judikatúra]. – bod 74 rozsudku. Uvedená sloboda, nevyhnutná vzhľadom na možnosť vonkajších zásahov alebo tlakov, vyžaduje určité nevyhnutné záruky ochrany tých osôb, ktorých úlohou je vykonávať súdnictvo, napríklad neodvolateľnosť [pozri v tomto zmysle rozsudok z 25. júla 2018, Minister for Justice and Equality (Nedostatky súdneho systému), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, bod 64 a citovanú judikatúru]. – bod 75 rozsudku. Zásada neodvolateľnosti najmä vyžaduje, aby sudcovia mohli zotrvať vo funkcii až do dovŕšenia veku povinného odchodu do dôchodku alebo do skončenia ich funkčného obdobia, ak je toto funkčné obdobie časovo obmedzené. Uvedená zásada môže bez toho, aby mala absolútny charakter, podliehať výnimkám len za predpokladu, že na to existujú oprávnené a presvedčivé dôvody a pri dodržaní zásady proporcionality. Z tohto dôvodu je všeobecne prípustné, že sudcovia môžu byť prostredníctvom príslušných postupov odvolaní, ak nie sú spôsobilí pokračovať v plnení svojich povinností z dôvodu nespôsobilosti alebo vážneho pochybenia. – bod 76 rozsudku. V tejto súvislosti z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že požiadavka nezávislosti si vyžaduje, aby pravidlá upravujúce disciplinárny režim, a teda aj prípadné odvolanie tých, ktorí majú za úlohu rozhodovať, poskytovali potrebné záruky s cieľom predísť akémukoľvek riziku toho, že taký režim bude využitý ako systém politickej kontroly obsahu súdnych rozhodnutí. Stanovenie pravidiel, ktoré vymedzujú najmä správania predstavujúce disciplinárne previnenia, ako aj konkrétne uplatniteľné sankcie, ktoré predpokladajú zásah nezávislého orgánu v súlade s postupom, ktorý v plnom rozsahu zaručuje práva zakotvené v článkoch 47 a 48 Charty, najmä práva na obhajobu, a ktoré zakotvujú možnosť napadnúť na súde rozhodnutia disciplinárnych orgánov, predstavuje súbor základných záruk na účely zachovania nezávislosti súdnej moci [rozsudok z 25. júla 2018, Minister for Justice and Equality (Nedostatky súdneho systému), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, bod 67]. – bod 77 rozsudku.

- 4) Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 18. mája 2021 vo veci C-83/19, C-127/19, C-195/19, C-291/19, C-355/19, C-397/19, Asociația "Forumul Judecătorilor Din România", ECLI:EU:C:2021:393 – bod 196 až 200.

Stanovisko Benátskej komisie k možnosti opravného prostriedku vo veci disciplinárneho postihu sudcov.

Podľa Benátskej komisie Rady Európy, disciplinárny režim vo vzťahu k sudcom musí spĺňať požiadavky procesnej spravodlivosti, spôsobom spravodlivého súdneho konania a možnosti odvolania.

Túto pripomienku považujeme za zásadnú.

2. Navrhujeme nové znenie § 5, ktoré znie:

§ 5

(1) Prvostupňový disciplinárny senát je trojčlenný. Skladá sa z predsedu disciplinárneho senátu a z dvoch členov disciplinárneho senátu.

(2) Odvolací disciplinárny senát je päťčlenný. Skladá sa z predsedu disciplinárneho senátu, dvoch členov disciplinárneho senátu a dvoch prísediacich odvolacieho disciplinárneho senátu (ďalej len „prísediaci“).

(3) Zákonným sudcom na účely disciplinárneho konania je okrem predsedu disciplinárneho senátu a členov disciplinárneho senátu aj prísediaci vybraný do odvolacieho disciplinárneho senátu podľa tohto zákona.

(4) Disciplinárny senát v prvom stupni koná a rozhoduje za stálej prítomnosti predsedu disciplinárneho senátu všetkých členov disciplinárneho senátu. Odvolací disciplinárny senát koná a rozhoduje za stálej prítomnosti predsedu disciplinárneho senátu, všetkých členov disciplinárneho senátu a prísediacich.

Odôvodnenie:

Navrhované jednoinštančné konanie je v priamom rozpore s právom Európskej únie ako aj Stanoviskom benátskej komisie (podrobnosti viď. dôvody k 1. všeobecnej pripomienke). Navyše, spôsob ustanovenia do funkcie prísediaceho podľa návrhu právneho predpisu vyvoláva riziko politickej kontroly obsahu súdnych rozhodnutí, závislosti súdnej moci od výkonnej moci a zákonodarnej moci a môže vyvolávať legitímne pochybnosti vo vnímaní osôb podliehajúcich súdnej právomoci, pokiaľ ide o neovplyvniteľnosť disciplinárneho senátu vonkajšími činiteľmi a predovšetkým priamymi alebo nepriamymi vplyvmi zákonodarnej a výkonnej moci, a pokiaľ ide o jeho neutralitu vo vzťahu k protichodným záujmom, a môže tak viesť k chýbajúcemu dojmu nezávislosti alebo nestrannosti uvedeného orgánu, ktorá by mohla narušiť dôveru, ktorú musí súdnictvo v demokratickej spoločnosti vzbudzovať u uvedených osôb podliehajúcich súdnej právomoci. Uvedené je porušením práva Únie a judikatúry Súdneho dvora uvedenej vo všeobecnej zásadnej pripomienke. Navrhujeme doplnenie zákona o výslovné ustanovenie osôb oprávnených navrhovať kandidátov do databázy prísediacich tak, aby títo navrhovatelia dávali záruky predloženia kandidátov nezávislých od výkonnej a zákonodarnej moci. Preto je navrhovaný okruh navrhovateľov založený na stavovskej príslušnosti k advokátskemu, prokurátorskému, exekútorskému alebo notárskemu povolaniu a k príslušnosti k akademickému prostrediu právnických fakúlt verejných vysokých škôl. Uvedená právna úprava korešponduje s právnou úpravou navrhovateľov v Českej republike. Zároveň navrhujeme zaviesť kľúč pre stanovenie zastúpenia právnických profesií v senáte ako prísediacich s tým, že jeden prísediaci bude navrhnutý dekanmi právnických fakúlt verejných vysokých škôl v Slovenskej republike, t. j. doplnenie ustanovenia § 9 v tomto smere.

Túto pripomienku považujeme za zásadnú

3. Navrhujeme nové znenie § 6, ktoré znie:

§ 6

(1) Predsedov prvostupňových a odvolacích disciplinárnych senátov, členov týchto senátov a ich zastupovanie určuje na obdobie troch rokov predseda Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší správny súd“) v rozvrhu práce najvyššieho správneho súdu. Rozvrh práce disciplinárnych senátov sa tvorí podľa zásad tvorby rozvrhu práce najvyššieho správneho súdu.

(2) Prísediaci do odvolacích disciplinárnych senátov sú vyberaní z databáz podľa § 9 ihneď po doručení odvolania do podateľne, a to pre každé konanie zvlášť.

(3) Ak v disciplinárnom konaní začatom pred uplynutím obdobia podľa odseku 1 alebo uplynutím obdobia podľa § 10 ods. 6 bol disciplinárnemu senátu pridelený disciplinárny návrh, disciplinárne konanie dokončí tento disciplinárny senát v rovnakom zložení.

(4) Ak je disciplinárne obvineným sudca, prísediaci odvolacích senátov sa určujú náhodným výberom z databázy podľa § 9 ods. 1 písm. d).

(5) Ak je disciplinárne obvineným prokurátor, prísediaci odvolacích senátov sa určujú náhodným výberom z databázy podľa § 9 ods. 1 písm. a).

(6) Ak je disciplinárne obvineným súdny exekútor, prísediaci odvolacích senátov sa určujú náhodným výberom z databázy podľa § 9 ods. 1 písm. b).

(7) Ak je disciplinárne obvineným notár, prísediaci odvolacích senátov sa určujú náhodným výberom z databázy podľa § 9 ods. 1 písm. c).

Odôvodnenie:

Navrhované jednoinštančné konanie je v priamom rozpore s právom Európskej únie ako aj Stanoviskom benátskej komisie (podrobnosti viď. dôvody k 1. všeobecnej pripomienke).

Túto pripomienku považujeme za zásadnú.

4. Navrhujeme nové znenie § 9 ods. 1 písm. c), ktoré znie:

„d) iných osôb zvolených súdnou radou na základe návrhu predsedníctva Slovenskej advokátskej komory, prezídia Notárskej komory Slovenskej republiky, prezídia Slovenskej komory exekútorov, Rady prokurátorov Slovenskej republiky, sudcovských rád a vedeckých inštitúcií pôsobiace v oblasti práva.“.

Odôvodnenie:

Navrhujeme rozšíriť okruh osôb, ktoré môžu byť zvolené Súdnou radou Slovenskej republiky za prísediaceho. Ustanovenie § 9 ods. 1 písm. d) nedostatočne špecifikuje okruh osôb, ktoré súdna rada môže zvoliť za prísediacich do disciplinárnych senátov, ktoré budú rozhodovať o disciplinárnych previneniach sudcov. Nie je určený ani okruh navrhovateľov pre túto voľbu v súdnej rade. V doterajších disciplinárnych senátoch boli okrem sudcov zastúpené aj iné právnické povolania a právnická obec.

Predkladateľ návrhu zákona v dôvodovej správy žiadnym spôsobom nevysvetlil, prečo by prísediacim v disciplinárnych konaniach nemohol byť prokurátor, notár, súdny exekútor.

Podľa českej právnej úpravy nemôže byť prísediacim len sudca, ostatné právnické povolania nie sú limitované v ich účasti zastávať funkciu prísediaceho.

Túto pripomienku považujeme za zásadnú.

5. V § 9 ods. 2 prvej vete sa číslo „11“ nahrádza číslom „10“ a vypúšťa sa druhá veta.

Odôvodnenie:

Navrhuje sa opraviť nesprávny vnútorný odkaz a vypustenie duplicitnej právnej úpravy k § 10 ods. 4 písm. g).

6. V § 9 ods. 3 sa číslo „10“ nahrádza číslom „15“.

Odôvodnenie:

S prihladením na problémy s dopĺňaním databáz členov disciplinárnych senátov v doterajšej praxi, navrhujeme vyšší minimálny počet prísediach v každej databáze prísediach.

Túto pripomienku považujeme za zásadnú.

7. Navrhujeme vypustiť § 10 ods. 4 písm. a).

Odôvodnenie:

Navrhuje sa vypustiť podmienka spĺňania vekovej hranice 30 rokov, ktorá v nadväznosti na požiadavku 10-ročnej praxe sa javí ako neopodstatnená.

8. Navrhujeme nové znenie § 10 ods. 4 písm. e) a g) a doplnenie nových písmen h) až i) v znení:

„e) je občanom Slovenskej republiky a má trvalý pobyt na území Slovenskej republiky,

g) nie je sudcom alebo členom súdnej rady,

h) súhlasí so zaradením do databázy prísediach,

ch) nie je členom žiadnej politickej strany ani politického hnutia, ani nevykonáva aktívnu politickú činnosť v politických strán alebo v politických hnutiach; za výkon aktívnej politickej činnosti sa považuje aj kandidovanie na kandidátnej listine politickej strany alebo politického hnutia vo voľbách do národnej rady a vo voľbách do Európskeho parlamentu,

i) jeho skúsenosti a morálne vlastnosti dávajú záruku, že funkciu prísediaceho bude riadne vykonávať.“.

Odôvodnenie:

Ustanovenie navrhujeme doplniť z dôvodu zabezpečenia nezávislosti prísediaceho a zabezpečenia dodržiavania záväzkov Slovenskej republiky vyplývajúcich z práva Únie a judikatúry Súdneho dvora. Táto právna úprava zodpovedá českému zákonu č. 7/2002 Sb. o konaní vo veciach sudcov, štátnych zástupcov a súdnych exekútorov v otázke štátneho občianstva v otázkach absencie väzieb na prostredie organizovaného zločinu.

Zákonné predpoklady, ktoré musí spĺňať prísediaci volený súdnou radou (čiže prísediaci ktorý bude súdiť sudcov) na to, aby bol zvolený do databázy podľa tohto ustanovenia nespĺňajú garancie nezávislosti takejto osoby od výkonnej moci. Rovnako tiež absentuje kritérium štátneho občianstva Slovenskej republiky. V kontraste s absenciou podmienky štátneho občianstva u osoby, ktorá bude súdiť sudcov sa bezdôvodne požaduje trvalý pobyt na území Slovenskej republiky. Toto kritérium je v rozpore s právom EÚ, keďže by správne mala byť požiadavka trvalého pobytu na území EÚ.

K tomu upriamujem pozornosť na rozsudky Súdneho dvora EÚ k nezávislosti disciplinárneho senátu (C – 585/18, C – 624/18 a C – 625/18, EU – C:2019,551) a Spojené veci Miasto Lowicz a Prokuratura Okregowa w Plocku (C – 558/18 a C – 563/18, EU – C 2019,775).

Túto pripomienku považujeme za zásadnú.

9. Navrhujeme upraviť § 10 ods. 5 v znení:

(5) Za bezúhonnú sa na účely tohto zákona nepovažuje fyzická osoba, ktorá bola právoplatne odsúdená za úmyselný alebo nedbanlivostný trestný čin, a to aj v prípade, ak jej bolo odsúdenie zahladené, alebo na ktorú sa hľadá, akoby nebola pre takýto trestný čin odsúdená. Bezúhonnosť sa preukazuje odpisom registra trestov.¹⁾ Na účel preukázania bezúhonnosti podľa tohto zákona fyzická osoba poskytne svoje majetkové priznanie, čestne vyhlási, že nemá žiadne väzby na organizovaný zločin a poskytne údaje potrebné na vyžiadanie odpisu registra trestov. Údaje podľa tretej vety oprávnená osoba bezodkladne zašle v elektronickej podobe prostredníctvom elektronickej komunikácie Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky na vydanie odpisu registra trestov.

Odôvodnenie:

Predkladateľ zúžil bezúhonnosť prísediaceho na neprípustné limity vo vzťahu k jeho poslaníu a zodpovednosti. V praxi by sa potom mohlo stať, že prísediaci bol v minulosti postihnutý za obdobné konanie, v akom bude rozhodovať v pozícii prísediaceho, čím zníži z hľadiska teórie zdania nestrannosť a nezávislosť disciplinárneho súdu. Na tento aspekt ESĽP dlhodobo poukazuje ako na nežiadúci jav.

Definícia bezúhonnosti ako predpokladu u prísediaceho je formulovaná nedôsledne. Bezúhonný podľa predloženého návrhu je ten, kto nebol právoplatne odsúdený za úmyselný trestný čin, avšak zákonodarcu opomenul spáchanie nedbanlivostného trestného činu.

Túto pripomienku považujeme za zásadnú.

10. Navrhujeme zohľadniť rozšírenie oprávnení Kancelárie Súdnej rady slovenskej republiky v súvislosti s používaním pojmu „oprávnená osoba“ v § 10 ods. 5.

Odôvodnenie:

V znení navrhovanom predkladateľom je potrebné novelizovať aj zákon č. 330/2007 Z. z., nakoľko oprávnenie na vyžiadanie odpisu registra trestov Kanceláriou Súdnej rady slovenskej republiky v súvislosti s kandidátmi na funkciu prísediacich nie je v súčasnosti zákonom pokryté.

11. V poznámke pod čiarou k odkazu 6 je potrebné uviesť aktuálne platný a účinný zákon.

Odôvodnenie:

Legislatívno-technická pripomienka.

12. Navrhujeme upraviť § 10 ods. 6 v znení:

(6) Funkčné obdobie prísediaceho je trojročné a začína plynúť odo dňa zvolenia prísediaceho do príslušnej databázy. Funkcia prísediaceho trvá aj po uplynutí tohto obdobia do právoplatnosti disciplinárneho rozhodnutia, ak je to potrebné na dokončenie veci, v ktorej

je prísediacom. Tá istá osoba môže byť zvolená za prísediaceho najviac dve po sebe nasledujúce funkčné obdobia.

Odôvodnenie:

Navrhovateľ neobmedzil funkčné obdobie prísediacich, z čoho vyplýva, že rovnaké osoby by mohli vykonávať túto funkciu neobmedzený čas. Podľa nášho názoru je práve cyklický prvok v podobe prísediacich vhodným modelom.

Túto pripomienku považujeme za zásadnú.

13. Navrhujeme upraviť § 10 ods. 7 v znení:

(7) Na prísediacich sa vzťahuje osobitný predpis o mlčanlivosti sudcov; prísediaceho zbavuje mlčanlivosti predseda najvyššieho správneho súdu. Prísediaci sú pri výkone svojej funkcie nezávislí a sú viazaní iba zákonom. Sú povinní ich vykladať len podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia a rozhodovať v primeraných lehotách bez prietáhov, nestranne, spravodlivo a na základe skutočností zistených v súlade so zákonom. Nikto nesmie narušovať alebo ohrozovať nezávislosť a nestrannosť prísediacich. Prísediaci je povinný vykonávať svedomite svoju funkciu a pri výkone funkcie a v občianskom živote sa zdržať všetkého, čo by mohlo narušiť dôstojnosť sudcovskej funkcie alebo ohroziť dôveru v nezávislé, nestranné a spravodlivé rozhodovanie súdov.

Odôvodnenie:

Podľa navrhovaného znenia uvedeného ustanovenia predkladateľom návrhu zákona prísediaci nemá stanovenú povinnosť byť nezávislý. Uvedené korešponduje s povinnosťami prísediacich uvedených v § 79 a § 80 zákona č. 6/2002 Sb. o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů. Podľa ESLP, ak nie je čo i len jeden člen disciplinárneho senátu nezávislý, nie je nezávislý celý senát a nemôže spĺňať atribúty nezávislého súdu.

Túto pripomienku považujeme za zásadnú.

14. Navrhujeme § 11 zmeniť a doplniť v súvislosti s potrebou dvojinštančného disciplinárneho konania, a to nasledovne:

§ 11

Zánik funkcie predsedu disciplinárneho senátu, člena disciplinárneho senátu a prísediaceho odvolacieho disciplinárneho senátu.

(1) Funkcia predsedu disciplinárneho senátu a člena disciplinárneho senátu zaniká

- a) ustanovením do funkcie predsedu najvyššieho správneho súdu alebo podpredsedu najvyššieho správneho súdu,
- b) zvolením za člena súdnej rady,
- c) právoplatnosťou rozhodnutia disciplinárneho senátu o uložení disciplinárneho opatrenia,
- d) ak prestane spĺňať podmienky podľa § 7 písm. a) a b) alebo § 8 písm. a) a b),
- e) preložením na iný súd,
- f) zánikom funkcie sudcu.

(2) Funkcia prísediaceho odvolacieho disciplinárneho senátu zaniká

- a) zánikom funkcie prokurátora, notára alebo súdneho exekútora,

- b) ak prísediaci podľa § 9 ods. 1 písm. a) prestane spĺňať podmienky podľa § 10 ods. 1,
- c) ak prísediaci podľa § 9 ods. 1 písm. b) prestane spĺňať podmienky podľa § 10 ods. 2,
- d) ak prísediaci podľa § 9 ods. 1 písm. c) prestane spĺňať podmienky podľa § 10 ods. 3,
- e) ak prísediaci podľa § 9 ods. 1 písm. d) bol ustanovený do funkcie sudcu, prokurátora, notára, súdneho exekútora alebo člena súdnej rady,
- f) ak prísediaci podľa § 9 ods. 1 písm. d) prestane spĺňať podmienky podľa § 10 ods. 4,
- g) vzdaním sa funkcie prísediaceho,
- h) uplynutím funkčného obdobia.

Odôvodnenie:

Vid' dôvody k pripomienke v bode 1.

Zároveň sa navrhuje prehľadnejšie usporiadanie vnútorných odkazov a navrhuje sa vypustiť duplicitné odkazy.

Túto pripomienku považujeme za zásadnú.

15. Navrhujeme upraviť § 12 ods. 1 v znení:

§ 12

Pridelovanie vecí disciplinárnym senátom

(1) Disciplinárny návrh, námietka zaujatosti a odvolanie proti rozhodnutiu prvostupňového disciplinárneho senátu sa v súlade s rozvrhom práce prideliť jednotlivým senátom náhodným výberom pomocou technických a programových prostriedkov schválených ministerstvom tak, aby bola vylúčená možnosť ovplyvňovania pridelenia vecí. Ak bude vec prvostupňového disciplinárneho senátu vrátená na ďalšie konanie, bude pridelená tomu disciplinárnemu senátu prvého stupňa, ktorému bola pôvodne pridelená. Každé ďalšie odvolanie podané v disciplinárnom konaní v tej istej veci sa pridelí tomu odvolaciemu senátu, ktorému bolo pridelené prvé odvolanie.

Odôvodnenie:

Vid' dôvody k 1. zásadnej pripomienke. Zároveň zmenou ustanovenia sa reaguje na pridelenie vecí obidvom stupňom disciplinárnym senátom.

Túto pripomienku považujeme za zásadnú.

16. Navrhujeme upraviť § 13 ods. 3 v znení:

(3) Začatie disciplinárneho konania bráni tomu, aby v tej istej veci prebiehalo iné disciplinárne konanie. Ak podajú disciplinárny návrh v tej istej veci viacerí navrhovatelia, disciplinárne previnenie sa prejedná na návrh, ktorý bol podaný ako prvý v poradí; konanie o neskôr podaných návrhoch sa zastaví.

Odôvodnenie:

Zmenou tohto ustanovenia sa reaguje na nelogický postup v rámci konania, ktoré má mať znaky trestného procesu. Pokiaľ je podaný návrh v rovnakej veci na toho istého disciplinárne obvineného, nie je možné konať s viacerými pôvodnými navrhovateľmi.

Túto pripomienku považujeme za zásadnú.

17. Navrhujeme upraviť § 20 v znení:

§ 20

Späťvzatie návrhu disciplinárneho návrhu

Disciplinárny návrh možno vziať späť dovtedy, kým sa odvolací disciplinárny senát odoberie na záverečnú poradu. Ten, kto vzal disciplinárny návrh späť, nemôže už v takomto prípade podať nový návrh.

Odôvodnenie:

Ustanovenie je upravené na dvojinštančné konanie. Zároveň, nie je zrejmé, prečo zákonodarcu požaduje vecné odôvodnenie späťvzatia disciplinárneho návrhu. Takáto požiadavka zasahuje do dispozičnej právomoci navrhovateľa s vlastným podaním.

Túto pripomienku považujeme za zásadnú.

18. V § 23 ods. 2 sa vypúšťa slovo „je“ a za slovo „funkciu“ sa vkladá čiarka a slová „predsedu súdnej rady“.

Odôvodnenie:

Žiadame doplniť medzi subjekty, ktoré sa upovedomujú o začatí disciplinárneho konania sudcov aj predsedu Súdnej rady Slovenskej republiky.

Túto pripomienku považujeme za zásadnú.

19. Navrhujeme upraviť § 24 v znení:

§ 24

Námietka zaujatosti

(1) Ak nastanú okolnosti, ktoré môžu zakladať dôvod zaujatosti predsedu disciplinárneho senátu, členov disciplinárneho senátu alebo prísediacich odvolacieho disciplinárneho senátu, môže navrhovateľ, disciplinárne obvinený alebo jeho obhajca, namietat ich zaujatosť.

(2) O námietke zaujatosti a o oznámení predsedu disciplinárneho senátu, člena disciplinárneho senátu alebo prísediaceho odvolacieho disciplinárneho senátu o ich zaujatosti rozhodne trojčlenný senát najvyššieho správneho súdu určený na základe rozvrhu práce najvyššieho správneho súdu do siedmich dní od predloženia veci.

Odôvodnenie:

Ustanovenie je upravené na dvojinštančné konanie.

Túto pripomienku považujeme za zásadnú.

20. Navrhujeme upraviť § 26 v znení:

§ 26

Zastavenie disciplinárneho konania

(1) Disciplinárny senát aj bez nariadenia ústneho pojednávania disciplinárne konanie zastaví, ak

- a) bol disciplinárny návrh podaný oneskorene alebo vzatý späť,
- b) disciplinárny návrh neobsahuje náležitosti uvedené v § 19,
- c) zanikla zodpovednosť za disciplinárne previnenie,
- d) disciplinárne obvinený zomrel alebo bol vyhlásený za mŕtveho,
- e) pre ten istý skutok prebehlo skoršie konanie o priestupku alebo inom správnom delikte a toto konanie sa skončilo právoplatným rozhodnutím, alebo bolo právoplatne zastavené a rozhodnutie vydané v skoršom konaní nebolo zrušené,
- f) uloženie disciplinárneho opatrenia európskemu delegovanému prokurátorovi je podmienené predchádzajúcim súhlasom alebo predchádzajúcou informačnou povinnosťou a súhlas nebol daný alebo bol vzatý späť alebo informačná povinnosť nebola splnená.

(2) Ak nastane niektorý z dôvodov zastavenia disciplinárneho konania podľa odseku 1 písm. a), c), e) a f) po začatí ústneho pojednávania, disciplinárny senát vyzve disciplinárne obvineného, aby sa v lehote troch dní vyjadril, či súhlasí so zastavením disciplinárneho konania. Ak disciplinárne obvinený v uvedenej lehote vyhlási, že trvá na prejednaní veci, disciplinárny senát pokračuje v disciplinárnom konaní. Ak sa disciplinárne obvinený nevyjadrí alebo ak sa vyjadrí, že súhlasí so zastavením disciplinárneho konania, disciplinárny senát disciplinárne konanie zastaví.

(3) Proti rozhodnutiu o zastavení disciplinárneho konania môže navrhovateľ podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa oznámenia rozhodnutia.

Odôvodnenie:

Zmena reaguje na zmenu § 20 ako aj potrebu zavedenia druhej stupňa disciplinárneho konania podrobne odôvodneného v pripomienke v bode 1.

Túto pripomienku považujeme za zásadnú.

21. Navrhujeme upraviť § 28 ods. 4 a 5 v znení:

(4) Disciplinárne obvinený a navrhovateľ sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení najneskôr na ústnom pojednávaní. Disciplinárny senát môže vykonať aj také dôkazy, ktoré nie sú navrhnuté. Ak je potrebné zabezpečiť vyjadrenie alebo ďalšie podklady od tretích osôb, osoby požiadané o súčinnosť sú povinné poskytnúť požadované doklady bezodplatne a v lehote, ktorú určí disciplinárny senát. Disciplinárny senát rozhoduje na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov.

(5) Ak je to potrebné na posúdenie disciplinárnej zodpovednosti sudcu za disciplinárne previnenie, predseda disciplinárneho senátu je oprávnený otvoriť obálku so zápisnicou o hlasovaní; v takom prípade s ňou oboznámi členov disciplinárneho senátu a prísediach odvolacieho disciplinárneho senátu a túto zápisnicu možno na ústnom pojednávaní použiť ako listinný dôkaz. Po nazretí alebo vykonaní dôkazu podľa predchádzajúcej vety sa táto zápisnica opäť zalepí do obálky a predseda disciplinárneho senátu potvrdí taký úkon svojim podpisom na obálke.

Odôvodnenie:

Pokiaľ ide o určenie lehoty na poskytnutie dokladov od tretích strán, je nadbytočné, aby zákon upravoval jednak sudcovskú lehotu aj lehotu „bezodkladne“. Konanie vedie predseda disciplinárneho senátu, ktorý je najlepšie spôsobilý určiť lehotu, v ktorej majú byť

poskytnuté požadované doklady. Odsek 5 bol doplnený o odvolacie disciplinárne senáty. Zároveň je upravená možnosť použitia dôkazov v zmysle zásady ústnosti a bezprostrednosti, teda len tých, ktoré budú vykonané.

Túto pripomienku považujeme za zásadnú.

22. Navrhujeme upraviť § 29 ods. 1 a 2 v znení:

(1) Ústne pojednávanie sa koná v prítomnosti disciplinárne obvineného. V jeho neprítomnosti možno vec prejednať iba vtedy, ak bol o termíne ústneho pojednávania riadne a včas upovedomený a odmietol sa bez uvedenia dôvodu dostaviť pred disciplinárny senát, alebo ak sa bez dôvodného ospravedlnenia nedostaví, alebo ak sa práva účasti na ústnom pojednávaní výslovne vzdal písomným podaním. Ak si disciplinárne obvinený zvolí obhajcu, má obhajca právo zúčastniť sa na ústnom pojednávaní.

(2) Na začiatku ústneho pojednávania prvostupňového disciplinárneho konania navrhovateľ prednesie disciplinárny návrh a odôvodní ho.

Odôvodnenie:

Navrhované znenie odstraňuje nejasnosti ohľadne prítomnosti disciplinárne obvineného na ústnom pojednávaní.

Túto pripomienku považujeme za zásadnú.

23. V § 29 ods. 3 je potrebné za slovami „šetrenie, predseda disciplinárneho senátu“ vypustiť slová „disciplinárneho senátu“.

Odôvodnenie:

Navrhujeme vypustiť duplicitne uvedené slová.

24. Navrhujeme upraviť § 34 ods. 2 v znení:

(2) Disciplinárne rozhodnutie treba vyhotoviť písomne do 30 dní odo dňa jeho vyhlásenia. Okrem výroku musí disciplinárne rozhodnutie obsahovať aj jeho odôvodnenie, poučenie o opravnom prostriedku ako aj pomer hlasov, akým bol prijatý výrok o vine a disciplinárnom opatrení.

Odôvodnenie:

Navrhované znenie ustanovuje potrebu poučenia o možnosti odvolania proti prvostupňovému rozhodnutiu. Podrobné dôvody uvedené v 1. zásadnej pripomienke.

Túto pripomienku považujeme za zásadnú.

25. Navrhujeme upraviť § 36 v znení:

§ 36
Opravné prostriedky

(1) Proti rozhodnutiu prvostupňového disciplinárneho senátu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa oznámenia rozhodnutia. Včas podané odvolanie má odkladný účinok.

(2) V lehote troch rokov od právoplatnosti disciplinárneho rozhodnutia môže disciplinárne odsúdený podať návrh na obnovu disciplinárneho konania.

Odôvodnenie:

Navrhovaná zmena upravuje existenciu riadneho ako aj mimoriadneho opravného prostriedku. Podrobné dôvody uvedené v pripomienke v bode 1.

Predkladateľ v odseku 1 pripúšťa jediný opravný prostriedok, a to návrh na obnovu disciplinárneho konania, ktorý však konanie dvojinstančným nerobí, čo ustanovuje priamo ods. 2 navrhovaného ustanovenia § 36.

Znenie navrhovaného ustanovenia je strohé a obmedzuje sa len na určenie lehoty, v akej môže prísť k obnove disciplinárneho konania. Z navrhovaného ustanovenia § 4 Disciplinárneho poriadku síce vyplýva, že na obnovu konania sa má primerane aplikovať právna úprava obsiahnutá v Trestnom poriadku. Primerané použitie úpravy obnovy konania v Trestnom poriadku v mnohých ohľadoch nie je možné, okrem iného aj preto, že Trestný poriadok z pohľadu trestného konania logicky, na rozdiel od úpravy obnovy disciplinárneho konania, žiadnu lehotu na podanie návrhu na obnovu konania v prospech obvineného nestanovuje, naproti tomu § 36 ods. 1 Disciplinárneho poriadku stanovuje trojročnú lehotu, ale už napr. nerieši, ako posudzovať, ak je disciplinárne obvineným návrh na obnovu podaný pred uplynutím uvedenej lehoty, jej dôvody sú však doplnili alebo podstatne rozšírili až po jej uplynutí.

Už pri príprave zákona medzi hlavné námietky patrili výhrady voči navrhovanej jednoinstančnosti disciplinárneho konania. Výrazne sa tak zredukuje možnosť účinnej ochrany sudcov a príslušníkov ďalších právnických povolání pred nedôvodným disciplinárnym stíhaním, resp. neprimeranými trestami. Hlavná argumentácia predkladateľa, že článok 2 ods. 2 Protokolu č. 7 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd povoľuje okrem iného výnimku z inštančného preskúmania v prípade, kedy v prvom stupni rozhoduje najvyšší súd, neobstojí vo vzťahu k navrhovanej právnej úprave. Predkladateľ navrhuje vytvorenie tzv. zložených disciplinárnych senátov zo sudcov a nesudcov, a nejde tak o čisto profesionálne senáty tvorené len sudcami najvyššieho správneho súdu. Pri absencii riadnych opravných prostriedkov dotknuté disciplinárne stíhané osoby budú mať možnosť domáhať sa ochrany len na Ústavnom súde SR, ktorý sa tak fakticky stane druhou opravnou inštanciou, čo by nemalo byť zámerom predkladateľa, a značne sa skomplikuje a predĺži súdna ochrana disciplinárne postihnutým subjektom.

Keďže ide o jediný, navyše mimoriadny opravný prostriedok, predkladateľ by mal bližšie špecifikovať, ktoré z ustanovení § 393 až § 405 TP sa na obnovu konania použijú, najmä kto má legitimáciu na podanie návrhu, v akom resp. akých prípadoch je návrh na obnovu disciplinárneho konania prípustný, kedy je možné obnovu povoliť, kto o návrhu rozhoduje. Nie je jasné, kde sa má návrh na obnovu podať, kto o ňom má rozhodovať, kto prípadne povedie obnovené konanie.

Znenie poučenia má reflektovať možnosť podania návrhu na obnovu konania v zmysle § 36 ods. 1. Znenie prvej vety by bolo vhodné doplniť vo vzťahu k obsadeniu súdu, ktorý bude rozhodovať o návrhu na obnovu konania. Znenie § 397 ods. 2 Trestného poriadku ustanovuje, že o takomto návrhu rozhoduje iný senát prvostupňového súdu. Keďže zloženie disciplinárnych senátov je odlišné od zloženia trestnoprávných senátov, bolo by namieste ustanoviť, že o návrhu na obnovu konania rozhoduje iný disciplinárny senát, pričom jeho

predsedom, členom a prísediacim nemôže byť ten, kto bol predsedom, členom alebo prísediacim v disciplinárnom senáte, ktorý rozhodol vo veci, ktorej sa týka návrh na obnovu konania.

Ustanovenie § 36 fakticky definuje disciplinárne konanie ako konanie jednostupňové, nakoľko stanovuje v odseku 2 neprípustnosť podania iných opravných prostriedkov s výnimkou obnovy konania (ustanovenej v odseku 1).

Predkladateľ napriek výhradám uplatneným zo strany všetkých dotknutých subjektov/vybraných právnických profesií, ktorých sa má Disciplinárny poriadok týkať, zavádza jednoinštančnosť disciplinárneho konania, ktorú budú nepochybne nielen dotknuté subjekty (sudcovia, prokurátori, súdni exekútori a notári) vnímať pre absenciu dostatočného preskúmania ako problém. Dá sa očakávať, že jednoinštančnosť bude chápaná negatívne až diskriminačne, resp. ako najväčší problém navrhovaného zákona nie len pre zníženie štandardu procesnej ochrany práv dotknutých profesií vo vzťahu k doterajšej úprave, ale aj vo vzťahu k advokátom, kde bude naďalej prebiehať dvojstupňové konanie v rámci komory s následnou možnosťou podať správnu žalobu a neskôr aj kasačnú sťažnosť.

Z dôvodovej správy sa nedozvieme, čo viedlo predkladateľa k zavedeniu takejto disproporcie medzi dotknutými právnickými profesiami a advokátmi, či predkladateľ vôbec zvažuje novelizáciu zákona o advokácii v tom smere, aby výrazným spôsobom podporil transparentnosť advokátskych disciplinárnych konaní, čím by zároveň vytvoril priestor pre určitú verejnú kontrolu týchto konaní.

Možnosť preskúmania disciplinárnym orgánom vyššieho stupňa v prípade dotknutých subjektov/ vybraných právnických profesií by mala byť umožnená aj pri zohľadnení znenia článku 2 ods. 2 Protokolu č. 7 k Dohovoru, ktorý povoľuje okrem iného výnimku z inštančného preskúmania v prípade, kedy v prvom stupni rozhoduje najvyšší súd.

Disciplinárny poriadok síce označuje za disciplinárny súd. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, rozhodovanie je fakticky zverené päťčlenným disciplinárnym senátom (§ 5 ods. 1 Disciplinárneho poriadku) zloženým nie len zo sudcov Najvyššieho správneho súdu SR (predsedu disciplinárneho senátu a dvoch členov disciplinárneho senátu), ale aj dvoch prísediacich, ktorí sa budú určovať náhodným výberom z databáz podľa (§ 9 ods. 1 písm. a/ až d/ Disciplinárneho poriadku) v závislosti od toho, či bude stíhaný prokurátor, exekútor, notár alebo sudca. Otázkou teda je, či bude možné takéto „zmiešaný“ orgán považovať najmä z hľadiska odbornosti, nezávislosti a nestrannosti, za vrcholnú súdnu inštitúciu v zmysle dodatkového protokolu Dohovoru.

Absencia možnosti inštančného preskúmania na základe riadneho opravného prostriedku, teda absencia jednej zo záruk súdneho rozhodovania, bude s pravdepodobnosťou blížiacou sa k istote odbornou verejnosťou vnímaná negatívne, ako vada právnej úpravy, ktorá povedie k neúmernému zníženiu procesných štandardov konaní vedených podľa Disciplinárneho poriadku a ktorá v praxi nebude môcť byť ospravedlnená naplnením žiadneho legitímneho cieľa.

Predkladateľovi návrhu možno vytknúť, že sa nekriticky inšpiroval českým modelom bez toho, aby priznal, resp. zohľadnil ***výhrady skupiny GRECO vo vzťahu k českej justícii, ktorá vo štvrtej hodnotiacej správe okrem iného uvádza, že je znepokojujúci fakt, že proti rozhodnutiu disciplinárnych súdov nie je možné sa odvolať. Pri rozhovoroch bolo***

spomínané, že toto nastavenie bolo v minulosti kritizované a spochybňované na Ústavnom súde ČR, ktorý však rozhodol, že existujúce právne úprava nie je v rozpore s Ústavou ČR. Tím GET však predsa upozornil úrady na európske normy, podľa ktorých by sudca v disciplinárnom konaní mal mať "právo namietať proti rozhodnutiu a trestu" a že by mala existovať "možnosť súdneho odvolania". Tím GET znepokojuje najmä skutočnosť, že daný sudca nemá možnosť namietať ani proti prípadnému odvolaniu z funkcie, a zastáva jednoznačné stanovisko, že túto oblasť je potrebné zahrnúť do súčasných príprav reformy justície. Preto skupina GRECO odporúča navrhnúť úpravu, ktorá dá sudcom možnosť vznášať námietky proti disciplinárnym rozhodnutím súdu, vrátane odvolania z funkcie.

Česká snemovňa podporila v decembri 2020 v úvodnom kole novelu zákona, ktorým sa mení zákon č. 7/2002 Zb. o konaní vo veciach sudcov, prokurátorov a súdnych exekútorov, ktorá upraví zloženie kárných senátov a umožní podanie odvolania. Kárnymi žalobami by sa zaoberali senáty na Vrečných súdoch, prípadné odvolanie by posudzoval Najvyšší súd ČR a Najvyšší správny súd ČR v senátoch zložených výhradne zo sudcov. Kým NSS ČR je za zachovanie jednoinštančnosti konania, NS ČR je za dvojinstančnosť. [Pripomínky NS a NSS k návrhu zákona, ktorým sa mení zákon č. 7/2002 Sb. - kárné řízení soudců, státních zástupců a exekutorů :: Pavel Vrchla, soudce NS ČR](#)

Okrem dôvodov, ktoré už boli vyslovené, treba uviesť, že uvedené vplýva z medzinárodných štandardov upravujúcich všeobecne pravidlá disciplinárnej a trestnej zodpovednosti sudcov. Tieto štandardy navrhovaná právna úprava úplne obchádza, bez akéhokoľvek relevantného vysvetlenia s porovnávaním disciplinárnych sankcií k sankciám v pracovnoprávných vzťahoch. Toto však nie je možné absolútne porovnávať. V danom prípade totiž nejde len o určitú garanciu sudcovskej nezávislosti vo vzťahu k sudcom, ale aj vo vzťahu k užívateľom súdov. Tí totiž majú mať garanciu na zákonného a nezávislého sudcu (vo vzťahu k možným sankciám v disciplinárnom konaní, ktoré nebude preskúmateľné v riadnom opravnom prostriedku, čo môže mať v prípade chybného, nespravodlivého procesu vážny dopad na status a celkové (i sociálne) postavenie sudcu. V rámci disciplinárneho konania, ako aj v rámci možných sankcií totiž môže dôjsť aj k dopadom na zloženie senátu, či odňatie veci pôvodnému sudcovi – ak bude mať pozastavený výkon, bude mu uložený trest odvolanie z funkcie sudcu alebo preloženie na inú inštanciu - pri takto závažných sankciách a dopadoch aj pre strany v súdnych konaniach musí byť garancia, že takéto rozhodnutie nie je výsledkom nespravodlivého procesu alebo výsledkom justičného omylu, teda musí byť garancia prieskumu v odvolacom konaní.

Túto pripomienku považujeme za zásadnú.

26. V § 38 ods. 3 je potrebné v úvodnej vete vypustiť slová „alebo na“.

Odôvodnenie:

Navrhujeme vypustiť duplicitne uvedené slová.

27. Navrhujeme upraviť § 41 v znení:

§ 41

O návrhu na dočasné pozastavenie výkonu funkcie sudcu disciplinárny senát rozhodne v lehote 10 dní od jeho doručenia. Proti rozhodnutiu prvostupňového disciplinárneho senátu o dočasnom pozastavení výkonu funkcie sudcu je možné podať odvolanie v lehote 5 dní odo

dňa oznámenia rozhodnutia. Ak je podané odvolanie proti rozhodnutiu o dočasnom pozastavení výkonu funkcie sudcu, je odvolací disciplinárny senát povinný rozhodnúť v lehote desať pracovných dní odo dňa doručenia odvolania.

Odôvodnenie:

Navrhovaná zmena upravuje existenciu riadneho opravného prostriedku pri dočasnom pozastavení výkonu funkcie sudcu, lehoty na rozhodnutie o opravnom prostriedku. Podrobné dôvody uvedené v 1. zásadnej pripomienka.

Túto pripomienku považujeme za zásadnú.

28. Všeobecná pripomienka k prechodným ustanoveniam

Dokončenie neskončených disciplinárnych konaní podľa novej právnej úpravy bude mať za následok to, že všetky neskončené konania sa v podstate nanovo začnú na Najvyššom správnom súde Slovenskej republiky (§ 277a Trestného poriadku), čím sa predĺži doba ich trvania. Súčasne to bude viesť k pasivite tých orgánov, ktoré do nadobudnutia účinnosti disciplinárneho poriadku sú oprávnené v týchto konaniach konať a rozhodovať. Takúto úpravu pritom svojho času nezvolili ani v Českej republike (§ 31 ods. 1 zákona č. 7/2002 Sb. o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů).

Súčasne pôjde aj o zásah do právnej istoty v rámci disciplinárnej zodpovednosti, ktorej súčasťou je aj procesný rámec rozhodovania. Tento zásah je najvýraznejší vo vzťahu k otázke prípustnosti inštančného postupu, keď sa majú prebiehajúce dvojstupňové konania, resp. konania s možnosťou následného súdneho prieskumu nahradiť v podstate jedностupňovým konaním pred najvyšším správnym súdom. Už takáto zmena sama o sebe predstavuje zásah do práva na spravodlivý proces. V tejto súvislosti možno poukázať aj na zásadnú procesnú zmenu týkajúcu sa notárov a súdnych exekútorov, pretože proces rozhodovania v disciplinárnych veciach je u týchto osôb normatívne ustanovený mimo akejkoľvek subsidiarity Trestného poriadku.

Zamýšľaná úprava súčasne môže ohroziť začiatok činnosti najvyššieho správneho súdu. Rozhodovanie v lehotách daných § 31 bude totiž negované tým, že až k 30. 8. 2021 je nastavený proces odovzdávania spisových materiálov (§ 45 ods. 2) ako i proces tvorby databáz prísediacich (§ 46).

V tomto smere je tiež potrebné uviesť, že disciplinárny poriadok predstavuje úplne novú právnu úpravu, pri aplikácii ktorej bude v rámci unifikácie rozhodovania disciplinárnych senátov potrebné zjednotiť výklad niektorých ustanovení a to aj v nadväznosti na to, že sa jedná len o rámcovú procesnú úpravu, ku ktorej sa má subsidiárne uplatňovať Trestný poriadok, pričom hmotnoprávne otázky majú zostať riešené v štyroch osobitných úpravách. V takýchto prípadoch je pritom typickým prvkom spojeným s okamžitou aplikabilitou novej právnej úpravy dlhšia legisvakačná lehota. Správny súdny poriadok bol napr. uverejnený v Zbierke zákonov 17. 7. 2015 a jeho účinnosť spojená s čiastočnou okamžitou aplikabilitou nastala až po roku od 1. 7. 2016. Okamžitá aplikabilita disciplinárneho poriadku v rámci personálne nedobudovaného substrátu najvyššieho správneho súdu, na ktorý súčasne prechádza značné množstvo reštančných vecí zo správneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, môže preto výrazným spôsobom znefunkčniť nové nastavenie disciplinárnej zodpovednosti sudcov, prokurátorov, súdnych exekútorov a notárov.

Zároveň je potrebné upozorniť aj na niektoré procesné anomálie spojené s navrhovaným riešením. Znenie § 45 ods. 4 spája začiatok odvolacieho konania de facto so začatím disciplinárneho konania podľa disciplinárneho poriadku. Medzi odvolaním a návrhom na začatie konania je však zásadný procesný rozdiel, pričom množstvo variácií

spojených s tým, kto je odvolateľom, akých skutočností sa odvolanie týka a v akom konaní bolo odvolanie podané, znemožňuje racionálnu aplikáciu navrhovaného ustanovenia. Pokiaľ by pritom disciplinárny súd zistil procesné pochybenie, ktoré by malo mať za následok zrušenie prvostupňového rozhodnutia nemohol by (v zmysle vety za bodkočiarkou) napadnuté rozhodnutie zrušiť na účel uskutočnenia jeho nového právne konformného priebehu.

Znenie § 45 ods. 5 pritom umožňuje eventualitu súčasného priebehu kasačného konania a konania pred disciplinárnym senátom v prípade rozhodnutia správneho súdu o zrušení napadnutého disciplinárneho rozhodnutia a súčasného podania kasačnej sťažnosti proti tomuto rozhodnutiu.

Ustanovenia § 45 ods. 5 a 6 zároveň pri najvyššom správnom súde fakticky kumulujú jeho prieskumné oprávnenie týkajúce sa kasačnej sťažnosti spojenej so správnu žalobou vo veciach správneho trestania a rozhodovanie vo veci samej v pozícii disciplinárneho súdu. Takéto procesne nastavenie pritom osciluje na samotnej hrane ústavnosti, pretože v tej istej veci nemôže súčasne akýkoľvek správny súd rozhodovať vo veci samej a súčasne preskúmať právoplatné rozhodnutie iného orgánu a naopak. Predkladaný návrh prechodných ustanovení poukazuje v dôvodovej správe na znenie Čl. 154g ods. 8 Ústavy Slovenskej republiky. Zánik funkcií predsedov a členov disciplinárnych senátov a s tým spojený zánik volebnej pôsobnosti Súdnej rady Slovenskej republiky je spojený s dňom začatia činnosti najvyššieho správneho súdu. Conditio sine qua non výkonu činnosti najvyššieho správneho súdu ako disciplinárneho súdu predstavuje nadobudnutie účinnosti príslušnej procesnej úpravy - disciplinárneho poriadku. Ani týmto momentom však nemusí dôjsť automaticky k zrušeniu funkcií predsedu a členov (pôvodných) disciplinárnych senátov, ak zákonodarcu ustanoví, že neskončené konania sa dokončia podľa pôvodnej právnej úpravy. Takéto určenie by bolo súladné so všeobecnou úpravou prechodných ustanovení obsiahnutou v Čl. 154g ods. 6 ústavy. Nakoniec analogicky možno poukázať aj na to, že po nadobudnutí účinnosti Správneho súdneho poriadku dokončili odvolacie konania v podstate už zrušené odvolacie senáty správneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (§ 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku).

Túto pripomienku považujeme za zásadnú.

29. Navrhujeme predĺžiť lehotu v § 46 ods. 1 na 3 mesiace od účinnosti zákona.

Odôvodnenie:

Lehota do 30. augusta 2021 je vzhľadom na jej krátky časový limit nespĺniteľná a najmä vzhľadom na dĺžku legislatívneho procesu nereálna, takže oprávnené orgány podľa § 9 ods. 1 ju nestihnú naplniť.

Pripomienkové konanie má skončiť 6. júla a už od 1.8.2021 má byť zákon účinný. Na zvolenie prísediacich majú oprávnené subjekty len jeden mesiac, august 2021, teda navyše cez hlavnú dovolenkú sezónu. Výber prísediacich si pritom vyžaduje dôslednú prípravu a následne aj realizácia samotnej voľby a jej zaradenie do programu zasadnutí oprávnených subjektov nevyhnutne potrebuje primeraný časový priestor, minimálne tri mesiace.

Nových prísediacich do databázy navrhujeme zvoliť do 3 mesiacov od účinnosti tohto zákona. Do zvolenia nových členov databázy prísediacich alebo v prípade, že sa nepodari v uvedenej lehote zvoliť novú databázu, je potrebné v prechodných ustanoveniach upraviť riešenia takejto situácie a to tak, že databázu prísediacich volených súdnou radou budú tvoriť členovia doterajšej databázy členov disciplinárnych senátov vedenej súdnou radou s tým, že by išlo len o „iné osoby“ ako sudca zvolené súdnou radou na účely disciplinárneho konania vykonávaného podľa právnych predpisov účinných do 1.8. 2021.

Túto pripomienku považujeme za zásadnú.

30. Navrhujeme vypustiť § 46 ods. 2.

Odôvodnenie:

Za takto nastavených podmienok sa javí navrhované ustanovenie o kompetencii ministra spravodlivosti vymenovať potrebný počet prísediacich za neprípustné zneužitie ním vytvoreného právneho stavu na úkor demokratickej del'by moci v právnom štáte. Ministrom vymenovaní prísediaci pri takomto spôsobe ich kreovania navyše môžu byť dôvodne spochybňovaní z hľadiska ich nezávislosti od výkonnej moci.

Navrhovaného znenia § 46 ods. 2 z dôvodu zásahu do nezávislosti súdnictva a zásahu do del'by moci v štáte nie je možné prijať. Uvedené ustanovenie porušuje právo Európskej únie a judikatúru Súdneho dvora. Podrobnosti uvedené v pripomienke v bode 1.

Je neprípustné aby prísediacich do databáz vymenoval bezodkladne minister. Ide o neprípustný zásah výkonnej moci do zloženia disciplinárnych senátov. Pri takomto vymenovaní prísediacich ako členov disciplinárneho senátu by mohli vzniknúť oprávnené pochybnosti o neexistencii politického vplyvu, či politického tlaku na tieto osoby.

V tejto súvislosti poukazujeme na rozsudok Súdneho dvora EÚ C-397/19 z 18.5.2021 vo veci Asociația Forumul Judecătorilor din România (združenie „Fórum sudcov v Rumunsku“ a Inspectoratul judiciar (súdna inšpekcia Rumunsko), vo veci Fórum sudcov v Rumunsku a Asociația „Miscarea pentru Apărarea Statutului procurorilor (združenie „Hnutie na obranu stavu štátnych zástupcov“) na jednej strane a Consiliul Superior al Magistraturii (Vrchná rada sudcov a štátnych zástupcov Rumunsko) na strane druhej.

V tomto smere je vylúčené, aby prísediacich priamo určoval minister spravodlivosti. Toto je absolútne v rozpore s medzinárodnými štandardami a princípmi právneho štátu, ktorého jednou z garancií je nezávislé súdnictvo. Súdna rada je kolektívny orgán a má určité pravidlá pre zvolanie zasadnutia a rozhodovanie o personálnych otázkach. Uvedená lehota do konca augusta je nereálna, čo predkladateľ zákona musí vedieť, a preto sa javí jeho návrh ako účelový. Absentuje tiež úprava kto môže prísediacich navrhnúť- preto je potrebné ju v tomto smere doplniť. Pre účely disciplinárnych konaní do vykoreovania novej databázy prísediacich, môžu úlohu prvých prísediacich plniť iné osoby ako sudcovia – zvolení a vedení v databáze súdnej rady pre účely disciplinárnych konaní do 1.8.2021.

Túto pripomienku považujeme za zásadnú.

31. V čl. IV bode 18 je potrebné nahradiť nesprávne označenie písmena „b)“ správnym označením písmena „a)“.

Odôvodnenie:

Legislatívno-technická pripomienka.

32. V čl. IV (Zákon č. 385/2000 Z. z) navrhujeme vypustiť body 12, 13 a 21.

Odôvodnenie:

Navrhované znenie § 116 ods. 2, ktoré taxatívne vymenúva závažné disciplinárne previnenia, doplnené o novú skutkovú podstatu pod písm. j), nie je však prebratím právnej úpravy pôvodného znenia § 138 zákona o sudcoch.

V odôvodnení navrhovateľ uvádza, že novými bodmi 12 a 13 sa preberá doterajšie znenie § 138, podľa ktorého právoplatné odsúdenie sudcu pre nedbanlivostný trestný čin mohlo vyústiť do konania pred disciplinárnym senátom, ktorý mal možnosť svojim rozhodnutím skonštatovať, že ide o čin, ktorý je nezlučiteľný s výkonom funkcie sudcu. Toto tvrdenie predkladateľa nemožno akceptovať, nakoľko vloženie nových dvoch skutkových podstatí do § 116 sa rozšírila možnosť ďalšieho sankcionovania sudcu aj pri takom nedbanlivostnom čine, ktorý je zlučiteľný s funkciou sudcu, čo v doterajšej právnej úprave nebolo. Ak bolo zámerom predkladateľa rozšíriť skutkové podstaty, tieto neodôvodnil t. j. neuviedol relevantné dôvody prečo sankcia uložená v trestnom konaní nie je dostačujúca.

Možno konštatovať, že týmto návrhom sa umožňuje duplicitný postih sudcov za ten istý skutok v trestnom a aj v disciplinárnom konaní bez ďalšieho. Je to neprípustný stav, v rozpore so zásadou *Ne bis in idem*.

Uvedené zmeny reagujú na neprípustnú zmenu pri disciplinárnom stíhaní sudcu, ktorý bol právoplatne odsúdený za trestný čin spáchaný z nedbanlivosti. Navyše za situácie, keď podľa návrhu predkladateľa môže byť prísediaci disciplinárneho senátu za takýto trestný čin odsúdený.

Túto pripomienku považujeme za zásadnú.

33. K hmotnoprávnej úprave disciplinárnych previnení

Predkladateľ vypracoval nový návrh zákona s tým, že už ostatnou zmenou ústavy (čl. 142 ods. 2 písm. c)) *„cielené vytvoril priestor pre vznik predkladaného návrhu zákona, ktorý má nahradiť súčasnú nekonzistentnú právnu úpravu a zaviesť jednotnú úpravu disciplinárneho konania tak, aby bola v súlade s platným znením ústavy“* a teda je predpoklad, že má navrhovateľ zákona riadne rozanalyzovaný súčasný právny stav a tiež jeho dopady. Pri tak zásadnej zmene, ako je úplne nová právna úprava disciplinárneho konania, ktorá by sa mala začať bezproblémovo aplikovať, neobstojí tvrdenie predkladateľa v dôvodovej správe, že *„návrh zákona je koncipovaný výlučne ako procesný predpis a jeho ambíciou nie je sústreďovať doň hmotnoprávnu úpravu, ktorá teda naďalej zostáva súčasťou statusových zákonov. Hmotnoprávnou úpravou v tomto prípade netreba rozumieť len úpravu jednotlivých skutkových podstatí disciplinárnych deliktov a disciplinárnych sankcií, ale aj otázky ako zánik disciplinárnej zodpovednosti, či zahľadanie disciplinárneho postihu, ktoré naďalej zostávajú súčasťou statusových zákonov“* a to z toho dôvodu, že disciplinárne previnenia sú pre dotknuté právnické profesie úplne roztrieštené (podrobné alebo okrajovo iba pomenované disciplinárne previnenia), pritom po novom by mal o všetkých rozhodovať rovnaký subjekt. Uvedeným odôvodnením si predkladateľ zjednodušuje prípravu tak závažného a v podmienkach SR i úplne nového právneho predpisu. Pre účely fungovania nového systému disciplinárneho konania je nevyhnutné aby predkladateľ rozanalyzoval aj dotknuté hmotnoprávne úpravy. Ako príklad uvádzame hmotnoprávnu úpravu pre disciplinárne stíhaného:

1. prokurátora

§ 188 zákona č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakatel'och prokuratúry v znení neskorších predpisov

(1) Disciplinárnym previnením je

- a) zavinené nesplnenie alebo porušenie povinností prokurátora,
- b) správanie prokurátora, ktoré vzbudzuje oprávnené pochybnosti o jeho svedomitosti a nestrannosti pri rozhodovaní,
- c) správanie prokurátora na verejnosti, ktoré znižuje vážnosť prokuratúry.

(2) Disciplinárne previnenie je závažným disciplinárnym previnením, ak vzhľadom na povahu nesplnenej alebo porušenej povinnosti, spôsob konania, mieru zavinenia, opakovanie, správanie prokurátora alebo iné príťažujúce okolnosti je jeho škodlivosť zvýšená.

(3) Disciplinárnym previnením nie je konanie, ktoré je trestným činom alebo priestupkom.

2. exekútora

§ 220 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov

(1) Disciplinárnym previnením je zavinené porušenie povinností pri výkone činnosti exekútora, porušenie iných povinností podľa tohto zákona, porušenie sľubu, správanie, ktorým naruša dôstojnosť svojej funkcie, a pokračovanie napriek predchádzajúcej výzve vo výkone činnosti, ktorá je nezlučiteľná s funkciou exekútora. Disciplinárnym previnením je aj zavinené konanie exekútora, ktoré má za následok prietahy v exekučnom konaní alebo v disciplinárnom konaní.

(2) Konanie uvedené v odseku 1 je závažným disciplinárnym previnením, ak vzhľadom na povahu porušenej povinnosti, spôsob konania, mieru zavinenia, jeho opakovanie alebo iné príťažujúce okolnosti je jeho škodlivosť zvýšená. Závažným disciplinárnym previnením je aj nezaplatenie právoplatne uloženého peňažného pokuty podľa § 221 ods. 1 a 2 v lehote určenej v rozhodnutí.

3. notára

§ 91 zákona č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších predpisov

(1) Disciplinárnym previnením je zavinené závažné alebo opätovné porušenie povinností pri výkone činnosti notára vyplývajúcich z tohto zákona alebo osobitného predpisu, 1a) zavinené závažné alebo opätovné porušenie iných povinností vyplývajúcich z tohto zákona, z Etického kódexu notára, z interného predpisu komory alebo uznesenia komory, správanie, ktorým sa závažným alebo opätovným spôsobom naruša dôstojnosť a vážnosť notárskej profesie a pokračovanie vo výkone činnosti, ktorá je nezlučiteľná s výkonom činnosti notára. Disciplinárnym previnením je aj zavinené konanie notára, ktoré má za následok prietahy v dedičskom konaní alebo disciplinárnom konaní, a tiež nerešpektovanie právoplatne uloženého disciplinárneho opatrenia.

4. sudcu

§ 116 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediach a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov

(1) Disciplinárnym previnením je

- a) zavinené nesplnenie alebo porušenie povinností sudcu,
- b) správanie, ktoré vzbudzuje oprávnené pochybnosti o nezávislosti a nestrannosti sudcu pri rozhodovaní, o nezáujatosti sudcu voči účastníkom konania a o úsilí ukončiť súdne konanie spravodlivo a bez zbytočných prietahov,
- c) nepreukázanie požadovaných výsledkov v práci sudcu na základe hodnotenia sudcu s výrokom "nevyhovujúci",
- d) nesplnenie povinnosti podať majetkové priznanie podľa § 32 ods. 1 ani v dodatočnej lehote určenej súdnou radou,
- e) prítomnosť na pracovisku pod vplyvom alkoholu, omamnej alebo psychotropnej látky, ak nejde o disciplinárne previnenie podľa odseku 3 písm. a); ak sa sudca na výzvu predsedu súdu alebo predsedu príslušného súdu vyššieho stupňa odmietne podrobiť dychovej skúške na určenie objemového percenta alkoholu v krvi alebo lekárskeho odboru a vyšetrovaniu krvi alebo iného biologického materiálu, má to rovnaké právne následky, ako keby bol pod vplyvom alkoholu alebo iných omamných látok,
- f) nesplnenie povinnosti podať písomné vyhlásenie podľa § 31 ods. 1 v ustanovenej lehote alebo uvedenie neúplných údajov alebo nepravdivých údajov vo vyhlásení podľa § 31 ods. 1.

(2) Závažným disciplinárnym previnením je

- a) vedomé porušenie povinnosti sudcu rozhodovať nestranne a nezaujato,
- b) konanie uvedené v odseku 1 okrem konania uvedeného v písmenách c) a d), ak vzhľadom na povahu porušenej povinnosti, spôsob konania, mieru zavinenia, opakovanie alebo iné príťažujúce okolnosti je jeho škodlivosť zvýšená,

- c) opakované nesplnenie povinnosti podať majetkové priznanie podľa § 32 ods. 1 ani v dodatočnej lehote určenej súdnou radou, úmyselné uvedenie neúplných údajov alebo nepravdivých údajov v majetkovom priznaní alebo v čestnom vyhlásení podľa § 32,
- d) zavinené konanie sudcu, ktoré má za následok priet'ahy v disciplinárnom konaní,
- e) svojvoľné rozhodnutie sudcu, ktoré je v rozpore s právom, ak týmto rozhodnutím sudca spôsobí značnú škodu alebo iný obzvlášť závažný následok,
- f) zavinené konanie sudcu, ktoré má za následok priet'ahy v súdnom konaní,
- g) opakované nesplnenie povinnosti podať písomné vyhlásenie podľa § 31 ods. 1 v ustanovenej lehote alebo opakované uvedenie neúplných údajov alebo nepravdivých údajov vo vyhlásení podľa § 31 ods. 1,
- h) opakované nepreukázanie požadovaných výsledkov v práci sudcu na základe hodnotenia sudcu s výrokom "nevyhovujúci", ak ide o hodnotenie sudcu vykonané podľa § 27a ods. 1 písm. e),
- i) porušenie povinnosti spĺňať predpoklady sudcovskej spôsobilosti po celý čas trvania funkcie sudcu.

(3) Závažné disciplinárne previnenie nezlučiteľné s funkciou sudcu je

- a) výkon funkcie sudcu počas nariadenej pohotovosti sudcu a počas pracovného času pod vplyvom alkoholu, omamných látok alebo psychotropných látok,
- b) spáchanie závažného disciplinárneho previnenia napriek tomu, že už mu bolo za závažné disciplinárne previnenie uložené disciplinárne opatrenie,
- c) nespôsobilosť sudcu hodnoverným spôsobom preukázať statočnosť pôvodu majetkového prírastku alebo statočnosť pôvodu samotného majetku v konaní podľa osobitného predpisu,¹²⁾
- d) konanie uvedené v odseku 2 písm. a), c) a i), ak je vzhľadom na povahu porušenej povinnosti, spôsob konania, mieru zavinenia, opakovanie alebo iné priťažujúce okolnosti nezlučiteľné s funkciou sudcu,
- e) porušenie zákonných podmienok náhodného pridelenia vecí senátom, sudcom a súdnym úradníkom a náhodného prerozdelenia už pridelených vecí,
- f) nepreukázanie požadovaných výsledkov v práci sudcu na základe hodnotenia sudcu s výrokom "nevyhovujúci", ak predchádzajúce dve hodnotenia sudcu boli s výrokom "nevyhovujúci",
- g) porušenie povinnosti spĺňať predpoklady sudcovskej spôsobilosti spočívajúce v obchodných, majetkových alebo finančných vzťahoch s osobami z prostredia organizovaného zločinu vyplývajúce zo stanoviska súdnej rady prijatého v rámci dohľadu súdnej rady podľa osobitného predpisu.¹²⁾

Bližšie k disciplinárnym previneniam sudcov, je potrebné uviesť, že skutkové podstaty disciplinárneho previnenia sudcov pôvodné predchádzajúce úpravy, či už znenia predchádzajúcich zákonov alebo predchádzajúceho znenia § 116 boli konštituované obdobne ako vyššie uvedené disciplinárne previnenia iných právnických profesií. Zmenami právnej úpravy sa neustále ustanovenie **§ 116 menilo, dopĺňalo a rozširovalo, čo v konečnom dôsledku má za následok nezrozumiteľnosť a duplicitu v disciplinárnych previneniach.**

Ustanovenie § 116 pomenúva skutkové previnenia, ktoré pri niektorých previneniach sa opakujú, ale iným pomenovaním. Ako príklad možno uviesť preverovanie majetkových pomerov, preverovanie majetkových priznaní, v ktorých sudca deklaruje majetkové pomery; porušenie povinností sudcu, ktoré zahŕňa aj dodržiavanie zásad sudcovskej etiky, pričom porušenie sudcovskej spôsobilosti je porušením morálneho štandardu a integrity sudcu, čo zahŕňajú obsahom aj zásady sudcovskej etiky.

Skutkové previnenia sa prelínajú v jednotlivých odsekoch a písmenách, aj keď pôvodnou predstavou bolo nastaviť skutkové previnenia a ich sankcionovanie v závislosti od zvýšenej závažnosti. Neustálymi zmenami sa stratil účel a vznikli nejasnosti v skutkových podstatách, za ktoré má byť sudca sankcionovaný.

Podrobnejšie uvádzame:

1. Skutkové previnenia vo vzťahu k povinnostiam sudcu upravuje ods. 1 písm. a) a pri závažnejšom aj ods. 2 písm. b)

2. Skutkové previnenia vo vzťahu k nepreukázaniu požadovaných výsledkov v práci upravuje ods. 1 písm. c), pri opakovanom ods. 2 písm. h) a k výroku hodnotenia sudcu aj ods. 3 písm. f)
3. Skutkové previnenia vo vzťahu k správaniu sudcu upravuje ods. 1 písm. b), pri zvýšenej škodlivosti ods. 2 písm. b)
4. Skutkové previnenia vo vzťahu k majetkovým priznaniam upravuje ods. 1 písm. d), ods. 2 písm. c) a pri miere zavinenia, iných príťažujúcich okolností aj ods. 3 písm. d)
5. Skutkové previnenia vo vzťahu k majetkovým pomerom (ostatná novela) upravuje ods. 3 písm. c)
6. Skutkové previnenia vo vzťahu k písomnému vyhláseniu upravuje ods. 1 písm. f), pri zvýšenej škodlivosti ods. 2 písm. b) a ešte aj samostatne pri opakovaní ods. 2 písm. g)
7. Skutkové previnenia vo vzťahu keď je sudca pod vplyvom alkoholu, omamnej alebo psychotropnej látky ods. 1 písm. e), pri zvýšenej škodlivosti upravuje ods. 2 písm. b) a ešte aj samostatne počas nariadenej pohotovosti sudcu a počas pracovného času ods. 3 písm. a)
8. Skutkové previnenia vo vzťahu k sudcovskej spôsobilosti upravuje ods. 2 písm. i), pri miere zavinenia a iných príťažujúcich okolností ods. 3 písm. d) a ostatnou novelou ešte aj ods. 3 písm. g)
9. Skutkové previnenia vo vzťahu k priesťahom v disciplinárnom konaní upravuje ods. 2 písm. d) a tiež ods. 3 písm. b)
10. Skutkové previnenia vo vzťahu k nestrannému a nezaujatému rozhodovaniu ods. 2 písm. a) a pri miere zavinenia aj iných príťažujúcich okolností aj ods. 3 písm. d), pri priesťahoch v súdnom konaní aj ods. 2 písm. f) a tiež pri svojvoľnom rozhodnutí so závažným následkom a značnou škodou aj ods. 2 písm. e)
11. Skutkové previnenie vo vzťahu k porušeniu náhodného pridelovania vecí senátom, sudcom a náhodného prerozdelenia ods. 3 písm. e)

Na základe uvedeného je vhodné urobiť kompletnú analýzu disciplinárnych previnení a ich následnú úpravu. Zámerom tejto pripomienky nie je, aby skutkové previnenia všetkých právnických profesií zahrnuté v tomto disciplinárnom procese mali jednotnú štruktúru. Touto pripomienkou je potreba upozorniť na nedokonalosti platného znenia, čo môže byť tiež dôvodom na predĺžovanie celého rozhodovania v disciplinárnom procese po novom nastaveného systému disciplinárneho sankcionovania a sťaženie práce disciplinárnych senátov pre nejasnosti a nejednoznačnosti právnej úpravy. Predpokladáme, že zámerom zákonodarcu, je schváliť taký nový zákon, pri ktorom by hneď od začiatku aplikovania, nebol dôvod na viaceré úpravy.

Túto pripomienku považujeme za zásadnú.

34. V čl. VI (zákon č. 185/2002 Z. z.) absentuje právna úprava návrhovej kompetencie pri procese voľby prísediacích disciplinárnych senátov

Túto pripomienku považujeme za zásadnú.

35. V čl. VI (zákon č. 185/2002 Z. z.) navrhujeme doplniť nový novelizačný bod, ktorým sa v §27i na konci pripája táto veta:

„Ak na prípravu materiálov alebo zaujatie stanoviska je potrebná širšia odborná príprava, predseda súdnej rady môže zvolať pracovné stretnutie členov súdnej rady; na pracovnom stretnutí súdna rada nerozhoduje a neuplatňuje postup rozhodovania podľa § 6.“.

Odôvodnenie:

Navrhovaná úprava nadväzuje na dôvodovú správu k § 10, ale aj na súčasnú aplikáciu ostatných noviel zákonov súvisiacich s reformou súdnictva, v spojení s realizáciou kompetencií súdnej rady. Doplnenie ustanovenia § 27i umožňuje zvolanie pracovného stretnutia členov súdnej rady, ktoré má slúžiť na prípravu dokumentov a s tým súvisiacu diskusiu k rozpracovaným materiálom. Pracovná porada môže byť zvolaná tiež za účelom vyhodnocovania pripomienok oslovených subjektov (napr. predsedov súdov, sudcovských samospráv). Ak je na plnenie konkrétnych úloh súdnou radou zvolená komisia, môžu byť predmetom pracovného stretnutia členov súdnej rady rozpracované materiály, pri ktorých je potrebná širšia odborná diskusia všetkých členov súdnej rady. Na pracovnej porade súdna rada nebude rozhodovať o skutočnostiach, ktoré sú predmetom rozhodovania súdnej rady na zasadnutí. Pracovnú poradu bude zvolávať predseda súdnej rady mimo zasadnutia súdnej rady podľa potreby. O obsahu pracovného stretnutia a termíne zvolania predseda súdnej rady bude vopred informovať všetkých členov súdnej rady obvyklým spôsobom pre komunikáciu. K predmetu pracovného stretnutia sa odošlú členom súdnej rady potrebné dokumenty. Z pracovnej porady sa vyhotoví záznam. Pracovné stretnutia majú za úlohu napomôcť ku kvalite, efektívnejšiemu a účinnému plneniu úloh súdnej rady. Navrhovaná legislatívna úprava si vynútila aj aplikačná prax pri napĺňaní úloh ostatných noviel zákonov s dôrazom na zákonné lehoty, ktorými je súdna rada viazaná.

Túto pripomienku považujeme za zásadnú.

36. Za článok VI navrhujeme vložiť nový článok VII v znení:

Zákon č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 517/2008 Z.z., zákona č. 59/2009 Z.z., nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 290/2009 Z.z., zákona č. 291/2009 Z.z., zákona č. 318/2009 Z.z., zákona č. 33/2011 Z.z., zákona č. 192/2011 Z.z., zákona č. 467/2011 Z.z., zákona č. 335/2012 Z.z., zákona č. 195/2014 Z.z., nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 216/2014 Z.z., zákona č. 322/2014 Z.z., zákona č. 87/2015 Z.z., nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 374/2015 Z.z., zákona č. 125/2016 Z.z., zákona č. 301/2016 Z.z., zákona č. 2/2017 Z.z., zákona č. 152/2017 Z.z., zákona č. 18/2018 Z.z., zákona č. 275/2018 Z.z., zákona č. 282/2019 Z.z., zákona č. 62/2020 Z.z. a zákona č. 423/2020 Z.z. sa mení takto:

1. V § 24b štvrtej vety sa vypúšťa bodkočiarka a slová „to neplatí pre disciplinárne konanie“.

Odôvodnenie:

Vzhľadom na presun disciplinárnych konaní na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky a ich nové konštituovanie a zároveň aj zámer predkladateľa, aby zloženie disciplinárnych senátov v počte má byť vždy nepárny, je potrebné starú úpravu možného párneho zloženia vypustiť.

2. V § 45 ods. 7 písm. f) sa slová „návrh na začatie disciplinárneho konania“ nahrádza slovami „disciplinárny návrh“.

Odôvodnenie:

Ide o zosúladenie novej terminológie súvisiace s disciplinárnym konaním.

3. V § 60 sa vypúšťa odsek 3

Odôvodnenie:

Vzhľadom na nastavenie nových procesných pravidiel v rámci disciplinárneho konania a v súvislosti s novým zákonom o disciplinárnom poriadku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky, je potrebné oprávnenie pre disciplinárny senát vo veci rozhodovania o námietkach člena revízneho oddelenia proti rozhodnutiu predsedu súdu, vypustiť.

4. Poznámka pod čiarou k odkazu 32 znie:

„32) § 13 a nasl. zákona č. o disciplinárnom poriadku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky, a o zmene a doplnení niektorých zákonov.“.

Odôvodnenie:

Upravuje sa znenie odkazu pod čiarou vzhľadom na neaktuálne znenie.

37. Za nový článok VII navrhujeme vložiť nový článok VIII v znení:

Zákon č. 423/2020 Z. z. o zmene a doplnení niektorých zákonov v súvislosti s reformou súdnictva sa mení takto:

V čl. XXX sa vypúšťa druhá veta.

Odôvodnenie:

Navrhuje sa zrušenie dočasnej účinnosti ustanovení súvisiacich s oprávnením Súdnej rady Slovenskej republiky vysloviť nesúhlas s trestným stíhaním sudcu pre trestný čin ohýbania práva, nakoľko neexistujú dôvody potreby dočasnej účinnosti. Dočasná účinnosť uvedených ustanovení pri ich prijímaní v legislatívnom procese nebola ani predkladateľom vecne odôvodnená. Predkladateľ v odôvodnení navrhovanej právnej úpravy uviedol len „Navrhuje sa, aby mechanizmus vyslovovania súhlasu s trestným stíhaním sudcu pre trestný čin ohýbania práva tak ako sa navrhuje mal dočasný charakter a uplatňoval sa 3 roky. Na tento účel sa navrhuje, aby tieto ustanovenia stratili účinnosť 1. januára 2024.“.

Túto pripomienku považujeme za zásadnú.

38. V čl. VII (Účinnosť) navrhujeme posunúť účinnosť zákona, minimálne do 01.01.2022.

Odôvodnenie:

Vzhľadom na dĺžku trvania legislatívneho procesu, nereálnosť časových horizontov a možnosti implementácie navrhujeme zmenu dátumu účinnosti zákona.

Túto pripomienku považujeme za zásadnú.